

Societat i riscos globals: Estem realment preparats?"

Paula López Betran
Tutors: Judit Alonso i
Pau Farrés
Curs: 2025 - 2026
Escola: Vedruna Vall

ABSTRACT

En este trabajo he hecho una investigación analizando los riesgos globales y si la sociedad está realmente preparada para afrontar estas amenazas. En la parte teórica he estudiado los tipos de riesgos que encontramos: naturales, tecnológicos, políticos, ambientales y económicos, comentando en cada uno sus complejidades y consecuencias que generan. Se resalta la gestión y respuesta social frente a estos riesgos, desde un punto de vista institucional y activista social (ONG e implicación individual).

En la parte práctica hay dos apartados, primero he realizado una encuesta sobre el apagón eléctrico de 2025, cuyo objetivo era entender cómo la gente lo enfrentó y si creían que el país estaba preparado. Los resultados fueron negativos, ya que carecían de previsión, al no tener suficientes recursos materiales. Por otro lado, hice entrevistas a dos ONG (CC Ayuda al Desarrollo y Cruz Roja Barcelona) estas me permitieron conocer su funcionamiento frente a las crisis, resaltando la rapidez, la solidaridad y la cooperación comunitaria.

A partir de este trabajo, he podido confirmar mi hipótesis inicial, “es probable que la sociedad no esté preparada para afrontar un riesgo global”, aunque existen iniciativas individuales y colectivas que buscan reducir esta vulnerabilidad. No obstante, ciertas limitaciones metodológicas hacen que sea urgente reforzar la educación preventiva, la cooperación institucional y la implicación ciudadana, para concienciar a la gente.

In this project, I have done research analyzing global risks and I have wondered if society is truly prepared to face threats such as natural, technological, political, environmental and economic. The complexities and consequences of each one have also been discussed together with the social management and response to these risks from an institutional and social activist perspective (NGOs and individual involvement).

The practical part has two sections. First, I did research about the 2025 blackout, with the objective of understanding how people coped with it and whether they believed the country was prepared. The results were negative, as they lacked prevision and did not have sufficient material resources. In addition, I interviewed two NGOs (CC Ayuda al Desarrollo and Cruz Roja Barcelona) which allowed me to understand their functioning in the face of crises, highlighting speed, solidarity, and community cooperation.

Based on this work, I was able to confirm my initial hypothesis which was that “society may not be prepared to face a global risk,” although there are individual and collective initiatives that aim to reduce this vulnerability. However, certain methodological limitations make it urgent to strengthen preventive education, institutional cooperation, and citizen involvement in order to raise awareness.

In conclusion, this work helps to better understand global risks and also highlights the responsibility of the population to be better prepared and able to cope with these events.

ÍNDEX

1. Introducció.....	6
2. Riscos globals.....	8
2.1 Les seves característiques.....	8
2.2 L'informe de riscos globals.....	9
3. Tipus de riscos globals.....	11
3.1 Riscos naturals.....	11
3.1.1 La seva formació.....	16
3.1.2 Prevenció i gestió.....	16
3.1.3 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals.....	17
3.2 Riscos tecnològics.....	18
3.2.1 Mesures de preparació.....	19
3.2.2 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals.....	21
3.3 Riscos polítics i socials.....	22
3.3.1 Identificació i protecció.....	23
3.3.2 Estratègies de reducció d'impacte.....	26
3.3.3 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals.....	27
3.4 Riscos ambientals.....	28
3.4.1 Identificació.....	29
3.4.2 Plans de gestió.....	30
3.4.3 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals.....	30
3.5 Riscos econòmics i financers.....	31
3.5.1 Tipus de riscos econòmics.....	32
3.5.2 Tipus de riscos financers.....	33
3.5.3 Estratègies de gestió.....	34
3.5.4 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals.....	35
4. Gestió i resposta social davant els riscos globals.....	37

4.1 Resposta institucional i administració pública.....	38
4.1.1 Plans d'actuació i protocols d'emergència.....	38
4.1.2 Limitacions i reptes.....	41
4.2 Resposta de la societat civil.....	42
4.2.1 Activisme social i moviments ciutadans.....	42
4.2.1.1 El paper de les ONG.....	43
4.2.1.1.1 Funció i objectius.....	44
4.2.1.1.2 Àmbit d'actuació i projectes.....	44
4.2.1.2 La implicació individual.....	45
5. Part pràctica.....	46
5.1 Enquesta apagada elèctrica a la ciutadania.....	46
5.1.1 Anàlisi i conclusions.....	46
5.1.2 Conclusió general.....	55
5.2 Entrevistes a dues ONGs.....	56
5.2.1 Anàlisi i conclusions de l'entrevista a CC ONG Ayuda al Desarrollo (Rafael Jariod Franco).....	58
5.2.2 Anàlisi i conclusions de l'entrevista a Creu Roja Barcelona (Alexandra Gabarró i Cristina Rodríguez).....	59
6. Conclusions.....	61
7. Bibliografia.....	64
8. Webgrafia.....	66
9. Annexos.....	72
Annex 1.....	72
Annex 2.....	81
Annex 3.....	86

1. Introducció

Des de fa anys que m'ha cridat molt l'atenció observar com reaccionen les persones envers aquestes situacions tan extremes, com terratrèmols, apagades elèctriques, pandèmies o desastres. Sempre m'he preguntat, què és el que passa en aquests moments, com la societat s'organitza i fins a quin punt estan realment preparats per afrontar-ho. Aquesta curiositat no només ve del que veia als documentals o notícies, sinó també de la consciència que aquests esdeveniments poden passar en qualsevol moment i ens poden afectar a tothom, i per tant és essencial conèixer-los i entendre'ls.

Quan l'any 2019-2021 la pandèmia de la covid va aparèixer entre nosaltres i ho vaig viure en primera persona em va despertar un interès molt gran respecte les catàstrofes i els riscos globals. Aquesta curiositat és el que m'ha motivat a triar aquest tema pel meu Treball de Recerca. Crec que és un tema que ens afecta a tots i que, tot i que sovint el veiem llunyà, en realitat pot tenir conseqüències molt directes en la nostra vida.

Principalment, el que m'interessa saber és fins a quin punt la societat està preparada per enfrontar-se davant d'aquests riscos globals. Quan hi ha una emergència, com reacciona la població? Estem conscienciats i sabem què fer, o ens agafaria per desprevinguts? La meva hipòtesi de partida és **si podria ser que la societat no està prou preparada per afrontar un risc global**, i amb aquest treball intento comprovar si això és cert.

Per fer una bona investigació, he optat per organitzar el treball en diverses parts. En primer lloc, faig una explicació general sobre què són els riscos globals, quines característiques tenen i com es poden classificar (naturals, tecnològics, polítics i socials, ambientals i econòmics i financers). També hi exposo quines són les conseqüències que poden tenir, tant a nivell econòmic com social i ambiental.

En segon lloc, un cop feta aquesta base teòrica he decidit centrar-me en la part que més m'atrau que consisteix en la resposta que dona la societat davant d'aquestes situacions. D'una banda, existeix la resposta institucional (governos, ajuntaments, protocols d'emergència...), on he esmentat alguns dels seus plans d'actuació i protocols, però també les limitacions. Tot i que no he acabat d'aprofundir a fons aquest àmbit perquè queda molt lluny del que m'ha interessat investigar. I, d'altra banda, la societat civil, m'he centrat en les persones i en les ONG, és a dir, en com reacciona la ciutadania i en com s'organitzen les entitats de la societat civil que treballen directament en situacions de catàstrofes.

En tercer lloc, he fet una part pràctica per obtenir dades pròpies i poder comprovar la meva hipòtesi. Per una banda, he preparat una enquesta sobre un esdeveniment que ens va tocar viure aquest any 2025: l'apagada elèctrica durant diverses hores que va patir la població. D'aquesta manera he pogut esbrinar quina percepció té la gent i quin grau de preparació real vam tenir en un cas així. Per altra banda, he realitzat entrevistes a dues ONG que es dediquen a donar suport en situacions catastròfiques. Aquestes converses m'han ajudat a entendre millor quines són les conseqüències reals d'aquests perills i quines estratègies existeixen per minimitzar-les. I finalment, he extret unes conclusions que recullen tot el que he après.

Abans d'acabar aquesta introducció vull agrair la col·laboració de totes les persones que van ocupar uns minuts del seu temps en respondre a l'enquesta i a les dues ONG que també m'han dedicat temps per poder entrevistar-les. I en particular donar les gràcies a una de les persones vital que sense el seu gran suport i ajuda no hagués estat possible mantenir una bona organització i preparació d'aquest treball, la meva tutora i també a la meva família que m'han animat en tots els moments crítics d'aquest camí a tirar-lo endavant.

2. Riscos globals

Avui en dia, els riscos globals són problemes o situacions que poden arribar a afectar moltes persones i països al mateix temps. De fet, aquests riscos no només se centren a una zona concreta, sinó que tenen un impacte mundial. A més, hi ha diferents tipus de riscos: existeixen els naturals, com els terratrèmols o tsunamis; els tecnològics, com els ciberatacs; els socials i polítics, com les guerres; els ambientals com el canvi climàtic; i els econòmics i financers, com les crisis financeres. A través d'alguns exemples, com la Covid-19 o la guerra actual d'Ucraïna, es pot veure que un sol risc pot canviar la vida de milions de persones de tot el món, per tant, és important conèixer-los i entendre el seu funcionament. Tot això, demostra clarament que els riscos globals no només afecten un sol país, sinó que influeixen en l'economia, la política i el benestar de tothom.

Fig.1: Imatge digital de la Terra desfent-se en moltes peces, com a símbol dels riscos globals¹

2.1 Les seves característiques

Una de les principals característiques dels riscos globals és la seva interconnexió, és a dir, que sovint tots aquests perills estan relacionats entre ells. Per exemple, una sequera causada pel canvi climàtic pot comportar problemes d'alimentació, immigracions i tensions polítiques. També, com que són molt difícils de controlar perquè afecten mil àmbits alhora, pot ser que durin molt temps i que costi molt recuperar-se. Una altra particularitat dels riscos, és que són imprevisibles, és a dir, que mai pots saber quan passaran, ja que poden aparèixer en qualsevol moment o evolucionar segons el pas del temps.

¹Font: <https://www.revista.imef.org.mx/articulo/riesgos-globales-2024-un-coctel-de-cambios-irrupcion-y-concentracion/>

Per aquesta raó, és imprescindible estar preparats i tenir una bona organització entre els països, institucions i organitzacions.

2.2 L'informe de riscos globals

L'informe de riscos globals publicat pel Fòrum Econòmic Mundial i resumit per diverses fonts com BBVA i Marsh, analitza els principals perills tant a curt, mitjà i llarg termini, amb l'objectiu d'ajudar els responsables polítics i econòmics a gestionar les crisis.

De cara a l'any 2025, els principals riscos identificats són, en primer lloc, els conflictes armats entre estats, que representen un perill polític important. També destaquen els fenòmens meteorològics extrems, considerats una amenaça ambiental rellevant. A més, s'assenyala l'enfrontament geoeconòmic com un altre risc amb fort component polític i econòmic. Pel que fa a l'àmbit tecnològic, la desinformació i la manipulació informativa són aspectes preocupants que poden afectar la seguretat i la cohesió social. Finalment, en l'àmbit social, la polarització continua sent un factor de risc destacat.

Fig. 2: Gràfic amb els cinc principals riscos globals del 2025²

De cara al 2027, la importància d'alguns riscos canviarà. En primer lloc, la desinformació i la manipulació informativa es convertiran en una de les amenaces més urgents. En segon lloc, els fenòmens meteorològics extrems continuaran tenint un paper destacat. També persistiran els conflictes armats entre estats, que mantenen un alt nivell de risc. A continuació, en l'àmbit social,

² Font: <https://www.zurich.com/knowledge/topics/global-risks/the-global-risks-report-2025>

la polarització seguirà sent un problema rellevant. Finalment, en l'àmbit tecnològic, el ciberespionatge i les ciberguerres s'afegiran com a amenaces importants.

Fig. 3: Gràfic amb els cinc principals riscos globals del 2027³

Finalment, de cara al 2035, el panorama a llarg termini està dominat pels riscos ambientals, amb una presència de fenòmens meteorològics extrems i una creixent preocupació per la pèrdua de biodiversitat i el col·lapse d'ecosistemes, així com per les transformacions crítiques dels sistemes de la Terra i l'escassetat de recursos naturals. Finalment, s'afegeix la desinformació i la manipulació informativa.

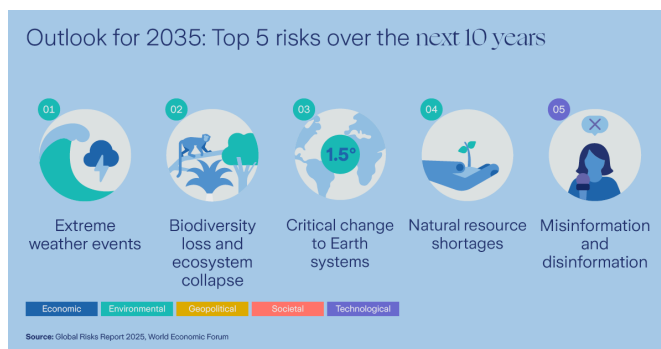

Fig. 4: Gràfic amb els cinc principals riscos globals del 2035⁴

³ Font: <https://www.zurich.com/knowledge/topics/global-risks/the-global-risks-report-2025>

⁴ Font: <https://www.zurich.com/knowledge/topics/global-risks/the-global-risks-report-2025>

3. Tipus de riscos globals

Avui en dia, la societat s'enfronta a una gran varietat de riscos que poden arribar a posar en perill la vida de milions de persones, ja que es troba en un món més complex que anys enrere. Aquests riscos, coneguts com a riscos globals, tenen la capacitat d'afectar a diversos llocs del planeta. És per aquest motiu, que n'és fonamental entendre'ls, saber classificar-los i estudiar-los.

Per tal d'entendre millor la seva naturalesa, en aquest apartat es presenten els principals tipus de riscos globals que s'agrupen en cinc grans categories: els riscos naturals; que provenen de fenòmens ambientals com terratrèmols o volcans, els riscos tecnològics; causats per l'activitat humana o els virus, els riscos polítics i socials, derivats de conflictes, tensions o inestabilitat, els riscos ambientals, relacionats amb el deteriorament del planeta i els seus ecosistemes i els riscos econòmics i financers, vinculats a crisis econòmiques. Aquestes amenaces poden afectar tant a la societat com al medi ambient.

Tots aquests perills no són iguals, sinó que poden tenir diversos orígens i poden afectar de formes diferents. Tot i això, tots tenen una cosa en comú; que cap país està preparat per combatre aquests cinc riscos globals i tots, tant sigui amb major o menor mesura, en són vulnerables.

A continuació, explicaré més detalladament cadascun d'aquests tipus d'amenaces globals. Per cada tipus indicaré la seva naturalesa i formació, les seves principals mesures de prevenció i preparació, i les conseqüències socials, econòmiques i ambientals.

3.1 Riscos naturals

Sobre els riscos naturals, aquests són esdeveniments que es produeixen inesperadament a la natura i que poden tenir un gran impacte en la vida dels éssers vius, en l'ecosistema i a les edificacions. Aquests perills estan influïts principalment per factors geogràfics i meteorològics.

En els últims anys, segons diverses institucions com la Semarnat (Secretaria de Medi Ambient i Recursos Naturals de Mèxic), assenyalen que la freqüència i la intensitat d'aquests desastres han augmentat, i això ha provocat moltes més víctimes i massives destruccions. A més, a causa de la densitat de la població i la falta de preparació en diverses zones han fet que els efectes siguin encara més greus.

Tot i això, les persones davant d'aquestes tragèdies han demostrat que tenen una gran capacitat de solidaritat i superació, a través de la creació de serveis d'ajuda i iniciatives per reconstruir allò que s'ha perdut.

S'ha de tenir en compte que es poden classificar en diverses classes segons el seu origen:

- **Riscos geològics:** Aquests riscos estan relacionats amb els canvis que es produeixen a la superfície de la Terra i poden tenir un origen tant intern com extern.
 - **Intern:** Són aquells fenòmens que es produeixen per processos interns de la Terra. Ens podem trobar 3 exemples clars:
 - ◆ **Terratrèmols:** Es tracta de moviments bruscos del sòl causats pel desplaçament de roques subterrànies situades a sota de la superfície terrestre. La magnitud d'un terratrèmol es mesura amb l'escala de Richter, mentre que la seva intensitat es calcula amb l'escala de Mercalli. Exemple: El terratrèmol del Japó del 2011, amb una magnitud de 9.0, va provocar un tsunami i va causar l'accident nuclear de Fukushima.
 - ◆ **Tsunamis:** Són una sèrie d'onades gegants que es generen en els oceans o els mars, a causa de terratrèmols, lliscaments o erupcions volcàniques submarines. Exemple: El tsunami de l'oceà Índic del 2004, va ser causat per un terratrèmol de magnitud 9,1, que va afectar Indonèsia,

Tailàndia, Sri Lanka i altres països, amb més de 230.000 víctimes.

◆ **Erupcions volcàniques:** Consisteixen en l'alliberament de magma, cendres volcàniques i gasos, a través d'una obertura o fissura a la superfície terrestre. Exemple: L'erupció del volcà Tambora del 1815, va causar una caiguda global de temperatures i va provocar fam a moltes regions del món.

→ **Extern:** Són aquells fenòmens que es produeixen a la superfície terrestre i sovint estan relacionats amb alteracions ambientals causades pels humans.

◆ **Desprendiments de terra:** Es produeixen quan grans masses de terra, roques o runa baixen per un pendent a causa de la gravetat. Poden ser provocades per pluges intenses, terratrèmols o activitats humanes com la desforestació i les excavacions. Exemple: L'esllavissada de Vargas a Veneçuela, en 1999, va ser causada per pluges torrencials i va destruir pobles sencers.

● **Riscos meteorològics i hidrològics:** Aquests perills depenen de les condicions atmosfèriques, com les precipitacions o els vents forts.

→ **Sequeres:** Es produeixen quan plou molt poc durant un llarg període de temps. Exemple: La sequera del Sahel (Àfrica) als anys 70 i 80, va provocar fam i la mort de centenars de milers de persones.

→ **Gelades:** Es donen quan la temperatura de l'aire es troba per sota dels 0 graus, i això provoca que l'aigua es congeli. Exemple: La gran gelada de 1956 a Espanya va causar moltes pèrdues, sobretot en el camp de l'agricultura.

→ **Tempestes:** Són fenòmens atmosfèrics caracteritzats per la seva presència de llamps, trons, pluges intenses i, en molts casos, forts

vents. **Exemple:** La tempesta Gloria l'any 2020 a Espanya, va provocar greus inundacions i destruccions.

→ **Inundacions:** Succeeixen quan grans masses d'aigua desborden terres que normalment estan seques. Poden ser causades per pluges intenses o crescudes de rius. Exemple: Les inundacions del riu Mississipí al 1993 als Estats Units, va afectar milions de persones i va destruir milers d'infraestructures.

→ **Tornados:** Són columnes d'aire que giren de manera violenta i que estan en contacte amb el terra i el núvol. Exemple: El tornado de Joplin (Missouri) en 2011, un dels més devastadors de la història dels Estats Units d'Amèrica, va causar més de 150 morts i va destruir gran part de la ciutat.

→ **Huracans:** Tracten d'unes grans tempestes que es formen sobre les aigües de l'oceà. Exemple: L'huracà Katrina l'any 2005 va arrasar amb tota Nova Orleans on va causar més de 1.800 morts i grans danys materials.

- **Riscos climàtics:** Aquestes amenaces estan relacionades amb les condicions climàtiques i els canvis que es produeixen en el clima, com l'augment de la temperatura global.

→ **Onades de calor:** Són períodes de temps on les temperatures són extremadament altes. Exemple: L'onada de calor d'Europa en el 2003 va causar més de 70.000 morts, especialment entre persones grans i vulnerables.

→ **Ventades:** Es tracta de vents molt forts que poden causar danys en els edificis, els arbres i les línies elèctriques. Exemple: La ventada Klaus en el 2009 va afectar el sud d'Europa amb vents de fins a 200 km/h.

- **Riscos biològics:** Inclouen epidèmies i plagues que poden afectar la salut humana, animal o vegetal.

- **Plagues:** Es produeixen quan hi ha un gran nombre d'insectes, rosegadors o altres insectes que es multipliquen de manera descontrolada. Exemple: La plaga de llagostes del desert a l'Àfrica de 2020 es va expandir per milions d'hectàrees de cultius i va posar en risc l'alimentació de diverses regions.
- **Epidèmies:** Es tracta de brots de malalties que s'expandeixen ràpidament entre les persones o els animals. Exemple: L'epidèmia de grip espanyola (1918-1919) va infectar un terç de la població mundial i va causar milions de morts.
- **Riscos còsmics:** Són fenòmens que provenen de l'espai i tenen un impacte directe sobre la Terra.
 - **Impacte de meteorits:** Es produeixen quan un asteroide o meteorit té un impacte directe sobre la Terra. Exemple: L'impacte d'un meteorit a Tunguska (Rússia, 1908) va destruir més de 2.000 km² de bosc i va provocar una enorme explosió.
 - **Radiacions còsmiques:** Es consideren partícules d'alta energia que viatgen per l'espai i poden interactuar amb la Terra i els éssers vius. Exemple: La tempesta solar de 1859, coneguda com l'Esdeveniment Carrington, va causar fallades en les xarxes telegràfiques.

Fig. 5: Conjunt de riscos⁵

⁵ Font: <https://japt.es/riesgos/riesgos1.htm>

3.1.1 La seva formació

Respecte a la creació dels perills naturals és quan es combina una amenaça natural amb una vulnerabilitat⁶ d'una població. D'una banda, l'amenaça fa referència a la probabilitat que té un fenomen natural de produir-se en una zona determinada. De l'altra banda, la vulnerabilitat és la capacitat que té la societat per restaurar-se o recuperar-se davant d'aquest desastre.

Finalment, quan s'uneixen aquests dos factors donen lloc a un risc, que és la probabilitat que té el fenomen de provocar un desastre de gran magnitud.

3.1.2 Prevenció i gestió

L'objectiu principal és promoure i implementar mesures que protegeixin la ciutat per tal de reduir els efectes dels riscos naturals. Totes aquestes accions es basen en una planificació anticipada i han d'incloure diverses estratègies per aconseguir la seguretat de tota la població i la protecció del medi ambient.

En primer lloc, és important fer una predicció i una alerta anticipada. Per obtenir-ho és necessari fer ús de la tecnologia avançada, com ara els sistemes de detecció, sensors i models de simulació, per així poder preveure els futurs esdeveniments i avisar amb temps perquè així la població pugui prendre mesures preventives. A més, és necessari sensibilitzar i educar a la comunitat perquè així coneguin els protocols necessaris per saber com actuar davant d'un risc d'aquest tipus. Així doncs, és essencial fomentar campanyes de conscienciació, formació i simulacres perquè la població sàpiga com reaccionar si es troben en situacions d'emergència.

També és imprescindible el fet de construir infraestructures resistents, que estiguin dissenyades per suportar condicions climàtiques i geològiques de cada territori.

⁶ **Vulnerabilitat:** Risc que corre una persona, una família o una comunitat de patir les conseqüències d'un desastre o situacions de discriminació, generalment determinat per factors físics, socials, econòmics o ambientals.

Finalment, la promoció d'accions sostenibles també pot ajudar a contribuir per prevenir aquestes amenaces naturals. Podem evitar que els fenòmens extrems siguin més greus si es fa una bona gestió de recursos.

3.1.3 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals

Un altre punt sobre el qual és necessari comentar, és l'impacte que arriben a tenir tots aquests desastres naturals sobre la vida de les persones i el medi ambient. Generalment, aquestes desgràcies acaben afectant a tothom, però no ho fan de la mateixa manera, ja que les persones més vulnerables o pobres, són les que pateixen més conseqüències. Per tal d'entendre millor aquests efectes, es divideixen en tres àmbits: socials, econòmics i ambientals.

En primer lloc, pel que fa a les conseqüències socials, s'observa que aquests danys poden canviar completament la manera de viure de les persones. En molts casos, la pèrdua dels éssers més estimats pot generar un gran dolor i obliga les famílies a adaptar-se a la nova rutina. De fet, aquesta situació comença a empitjorar quan moltes persones es veuen obligades a abandonar la seva llar i a instal·lar-se a refugis temporals, on les condicions de vida, sovint solen ser molt difícils. Tot això es complica quan es destrueixen milers d'habitatges, escoles i hospitals, ja que es queden sense els serveis bàsics, i això acaba afectant el benestar de la població. A més a més, cal tenir en compte l'impacte emocional que pot provocar, pel fet que l'estrès, l'ansietat, la depressió i el trauma són molt comuns.

En segon lloc, les conseqüències econòmiques són igualment greus i poden afectar durant molts anys a famílies, empreses i governs. Una de les principals és la destrucció d'infraestructures, puix que es necessiten grans inversions i diners per ser reconstruïts. A més, sovint hi ha pèrdues en molts sectors, com l'agricultura, la pesca i la ramaderia, la qual cosa provoca que hi hagi una forta reducció de producció d'aliments. També, és habitual que es tanquin negocis i que la gent perdi els llocs de treball. Així mateix, aquestes situacions provoquen pobresa, ja que un munt de persones perden tots els seus béns i han de començar des de zero. S'ha de tenir en compte, que aquesta

recuperació econòmica, és molt lenta i pot trigar anys, i pot ser que no arribi de la mateixa manera a tothom.

Sobre les conseqüències ambientals que causen els desastres, són especialment serioses i duren molt de temps. Així doncs, un dels efectes més comuns és la desforestació i l'erosió del sòl, ja que la força de l'aigua, el vent o el foc pot arrasar grans extensions de vegetació i deixar la terra exposada, fent-la més vulnerable a nous desastres. A més, sovint passa que es contamina l'aigua tan potable com dels sòls, ja sigui per inundacions o tsunamis que arrosseguen tota l'aigua salada cap a l'interior. També és probable que es destrueixin ecosistemes naturals, i això provoqui la pèrdua de fauna i flora. Així doncs, tot això a llarg termini pot fer que augmenti la vulnerabilitat de les comunitats davant de pròxims desastres.

Fig. 6: Nen caminant entre restes i deixalles després d'un desastre natural⁷

3.2 Riscos tecnològics

Pel que fa als riscos tecnològics, aquests sorgeixen de les condicions industrials, dels errors d'infraestructures, dels procediments perillosos o d'errors humans. Hi ha diversos tipus de perills tecnològics, com els químics, els biològics, els radiològics i els nuclears, que s'agrupen per tenir característiques similars. Aquests riscos es coneixen per les seves inicials QBRN (químic, biològic, radiològics i nuclears), tot i les seves diferències, totes les mesures de prevenció i resposta solen ser semblants.

⁷ Font: <https://www.cepal.org/es/enfoques/la-consecuencia-poco-natural-desastres-naturales>

Seguidament detallo els quatre diferents perills QBRN:

Primerament, els perills químics es produeixen quan de cop i volta s'allibera una substància que pot ser perillosa tant pels humans com pels animals i pel medi ambient. Aquests danys poden passar a causa d'errors tecnològics, desastres naturals, conflictes o actes de terrorisme.

En segon lloc, els perills biològics són substàncies biològiques que afecten la salut dels humans i d'altres éssers vius. Tots aquests perills inclouen brots de malalties infeccioses, epidèmies i plagues. Aquesta contaminació pot ser causada per l'exposició natural de la substància o l'alliberació dels microorganismes.

En tercer lloc, els perills nuclears són amenaces que impliquen l'alliberació accidental o intencionada de materials radioactius potencialment perjudicials.

En darrer lloc, els perills radiològics són desafiaments derivats de l'exposició a la radiació ionitzant⁸.

Fig. 7: Persones amb equips de protecció caminant sota la neu durant una emergència biològica⁹

3.2.1 Mesures de preparació

Així mateix, davant d'un risc tecnològic és fonamental preparar-se seguint una sèrie de passos per tal de garantir la seguretat personal i familiar. A més a més, és important informar-se sobre els perills QBRN de la zona on vius. En concret, cal saber si hi ha instal·lacions perilloses a prop, com reactors nuclears o llocs

⁸ **Radiació ionitzant:** Energia que pot danyar les cèl·lules i causar problemes de salut.

⁹ Font: <https://www.ifrc.org/es/riesgos-tecnol%C3%B3gicos-y-biol%C3%B3gicos>

amb substàncies tòxiques. També, has de reconèixer els sistemes d'alerta i els protocols de preparació per saber les rutes d'evacuació i els refugis segurs.

Tot seguit, és essencial aprendre a identificar els riscos QBRN i tenir coneixement dels símbols de les substàncies perilloses que t'ajudaran a descobrir els perills, sobretot quan transporten mercaderies per carretera o ferrocarril. Abans de decidir on viure, és imprescindible assegurar-te si estàs en una zona perillosa.

Finalment, és decisiu reduir el màxim de riscos possibles seguint les instruccions de les autoritats. Imprescindible evitar les zones amb perills QBRN sempre que sigui possible. Si en algun moment és necessari evacuar, el més important és assegurar d'emportar-se els objectes personals més imprescindibles. En el cas que no es rebi cap notificació de les autoritats la millor opció és quedar-se a casa, ja que els habitatges amb una resistent construcció poden oferir una bona protecció. És clau tancar les finestres i portes, i estar permanentment informat a través dels mitjans de comunicació. Cal insistir, a comprovar si els aliments i begudes estan en bon estat i si existeix la possibilitat que estan contaminats no s'ha de dubtar a buscar atenció mèdica immediatament.

Així doncs, si se segueix aquests consells, s'estarà millor preparat per afrontar qualsevol perill tecnològic i protegir els éssers estimats.

Fig. 8: Imatge del tecnoestrès en l'àmbit laboral¹⁰

¹⁰ Font: <https://prevencionar.com/2020/01/14/los-nuevos-riesgos-tecnologicos/>

3.2.2 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals

En cas que es produeixi un accident (QBRN), les conseqüències que poden arribar a comportar són molt greus, ja que poden afectar els tres àmbits, tan socialment, econòmicament com al medi ambient.

Socialment parlant, un dels primers efectes és el desplaçament de persones. Pot ser que moltes famílies hagin de ser evacuades de casa seva per motius de seguretat, i això comporta que perdin el seu habitatge i els serveis bàsics. Tota aquesta situació genera estrès i inclús separacions familiars. Així i tot, a part que comportin danys físics per culpa dels agents tòxics, també deixen seqüeles posttraumàtiques. Amb el pas del temps, es podrà veure que hi haurà un fort augment de malalties cardiovasculars.

Des del punt de vista econòmic, com que els accidents provoquen pèrdues de materials i destruccions d'infraestructures, indústries i comerços, és molt probable que sigui molt més car hi costi moltíssim compensar i reparar els danys. També, aquestes pèrdues poden acabar afectant sectors com l'agricultura, el turisme o les exportacions, ja que alguns mercats poden rebutjar productes o serveis potencialment contaminats.

Pel que fa al medi ambient, les conseqüències que comporten són bastant duradores. Quan hi ha fuges o dispersions de substàncies químiques, agents biològics o materials radioactius, poden contaminar el sol, l'aigua i l'aire. Això comporta efectes negatius als ecosistemes i a la biodiversitat. Alguns animals i plantes, com els mol·luscs o altres espècies, poden arribar a acumular totes aquestes substàncies tòxiques i afectar a la cadena alimentària. Si aquesta contaminació és molt greu, també es pot perdre la vegetació i el sol es pot degradar, cosa que pot fer que la zona trigui molt a recuperar-se.

3.3 Riscos polítics i socials

Un altre punt, són els perills polítics que són situacions imprevistes que es produeixen a causa de decisions governamentals, conflictes o altres esdeveniments polítics que poden arribar a afectar l'estabilitat d'un país. Aquest tipus de risc es pot manifestar de diverses maneres i pot comportar greus conseqüències tant per les empreses com per la societat.

Un dels principals riscos és el canvi de govern o alguna crisi política. Quan un nou partit polític arriba al poder, pot canviar les lleis i introduir-ne de noves, i això pot acabar afectant el funcionament de les empreses i l'economia del país. Tots aquests canvis poden generar problemes entre els inversors i poden fer frenar el creixement econòmic.

Un altre factor de risc és la possibilitat que n'hi ha que sorgeixin conflictes armats, tensions polítiques o revolucions. En el moment en què un país entra en guerra, les empreses es veuen obligades a parar els seus moviments i accions i fins i tot a marxar. Això passa per la destrucció d'infraestructures, la inseguretat als carrers i la inestabilitat econòmica. Tot plegat acaba provocant pèrdues econòmiques i problemes pel subministrament de productes i serveis a la població.

A més, la situació pot empitjorar quan els governs apliquen sancions econòmiques i embargaments¹¹ a altres. Quan això passa, s'hi estableixen restriccions comercials que dificulten tant la importació com l'exportació de béns i serveis. Aquestes mesures no només afecten el país sancionat, sinó que també a aquelles empreses estrangeres que mantenen vincles comercials amb el país. Particularment si hi ha una empresa que depèn dels proveïdors que estan situats en un país sancionat, es pot trobar amb problemes per obtenir els materials necessaris per produir, fet que pot afectar la seva activitat i s'hi poden generar pèrdues econòmiques.

¹¹ **Embargaments:** Prohibicions oficials de comerciar amb un país, afectant importacions i exportacions.

Fig. 9: Imatge que representa els riscos polítics a escala global en els negocis internacionals¹²

3.3.1 Identificació i protecció

Els riscos polítics s'identifiquen observant les dades econòmiques, financeres i polítiques de cada país. Per exemple, organitzacions com la Coface (companyia asseguradora francesa especialitzada en l'assegurança de crèdit comercial), creen un baròmetre de Risc País i Sectorial cada tres mesos. Aquest baròmetre és com un informe actualitzat on es recullen totes les dades per conèixer la situació d'un país en termes econòmics i polítics. Aquest baròmetre és útil, ja que ajuda les empreses a saber quins són els països que poden ser més perillosos per realitzar negocis, puix que, aquest informe recull els últims esdeveniments que poden afectar l'economia i la política d'aquell país.

A més, Coface utilitza un índex de risc polític i social que mesura els perills basant-se en dades específiques del país, com els problemes socials, polítics i ambientals. D'aquesta manera, ajuden a preveure si el país pot passar per moments d'inestabilitat.

Les empreses per protegir-se davant d'aquestes dificultats poden contractar una assegurança de crèdit¹³. El qual serveix per evitar pèrdues si el país amb el qual fan negocis entra en crisi i els seus socis comercials no poden pagar els deutes.

¹²Font:https://www.diariodelexportador.com/2014/11/los-5-principales-riesgos-politicos-en_17.html#google_vignette

¹³ **Assegurança de crèdit:** Protegeix les empreses davant impagaments de clients o socis comercials, ajudant també a avaluar-ne la solvència.

Aquest tipus d'assegurança no només serveix per protegir-se, sinó que també ajuda les empreses a avaluar els socis comercials abans de començar a fer negocis amb ells.

Tanmateix, les solucions de Single Risk de Coface ofereixen una protecció personalitzada a mitjà i llarg termini, protegint les empreses contra els riscos polítics i comercials específics de cada país.

En resum, les empreses poden reduir els riscos polítics mitjançant una bona gestió del crèdit i assegurances especialitzades, que els permeten operar de manera segura, fins i tot quan els països on treballen són inestables.

Fig. 10: Il·lustració sobre l'impacte de la pandèmia i els riscos polítics i econòmics globals¹⁴

D'altra banda, els riscos socials fan referència a la possibilitat que té una persona o una comunitat de patir danys a causa de factors vinculats amb l'estructura i el funcionament de la societat. Aquestes amenaces depenen de les condicions de l'entorn que envolta a l'individu i poden afectar el seu benestar.

En primer lloc, un dels principals factors que pot provocar aquests perills socials són les condicions econòmiques adverses, com la pobresa o la desocupació. Quan una persona no pot accedir a tenir els recursos bàsics, com l'alimentació, l'habitatge o l'assistència sanitària, les seves condicions de vida es veuen greument afectades.

¹⁴Font: <https://es.linkedin.com/pulse/riesgo-pol%C3%ADtico-y-regulatorio-claves-para-la-gesti%C3%B3n-serrano-camacho-hnoce>

Aquesta falta de recursos pot portar-la a una situació de vulnerabilitat, on es veu atrapada en un cercle de pobresa difícil de trencar. A més, això crea desigualtats socials que poden acabar amb la cohesió de la societat i limitar les oportunitats a aquelles persones que volen millorar la seva situació personal i professional.

En segon lloc, l'altre risc social rellevant és la manca d'accés a l'educació. L'educació és un dels pilars més importants per al desenvolupament personal i professional i tothom hauria de tenir l'oportunitat d'accedir-hi. De manera que, els països amb menys recursos, moltes persones no poden tenir l'oportunitat de rebre una educació de qualitat. Tenint en compte, que aquestes limitacions, a part de restringir les oportunitats laborals i econòmiques de les persones, també perpètua una desigualtat, ja que els individus sense aquesta educació els hi és més complicat sortir-se de la pobresa i obtenir treballs. En darrer lloc, els problemes familiars són un altre tipus d'amenaça social que afecta profundament el benestar de les persones. Tant la violència domèstica com la desestructuració familiar són dos tipus de situacions que poden arribar a tenir un impacte negatiu en la salut emocional i mental dels individus.

Cal insistir, que aquests problemes poden provocar dificultats per integrar-se i poden generar un ambient d'inseguretat i de conflictes que fa que sigui un xic complicat recuperar-se.

Fig. 11: Dibuix de persones diverses sota un món de peces de puzle, símbol de cohesió social¹⁵

¹⁵ Font: <https://definicion.de/riesgo-social/>

3.3.2 Estratègies de reducció d'impacte

Pel que fa a la reducció dels riscos socials és important prendre mesures com la prevenció i la recerca de solucions.

El primer pas perquè funcioni, és garantir un bon entorn de criança per als infants, ja que el maltractament sempre hi pot estar present en qualsevol família, encara que hi hagi tutors legals.

Seguidament, l'escola és fonamental, pel simple fet de què els docents són clau per detectar problemes com agressions físiques o psicològiques. A més, el fet que sàpiguen escriure i llegir els obre a moltes noves oportunitats i ajuda a trencar amb el cercle viciós de la pobresa.

Tanmateix, és determinant prevenir al màxim la negligència¹⁶ que sovint passa per desapercebuda i pot comportar greus conseqüències. Per tal d'evitar-la, cal assegurar que els infants rebin una alimentació adequada, higiene, assistència sanitària... Definitivament, totes aquestes necessitats bàsiques haurien de ser imprescindibles.

A més a més, és necessari donar suport a totes les famílies i als adults que es trobin en una situació vulnerable, oferint programes d'ajuda i serveis socials per tal de reduir la pobresa i l'exclusió. També, és important lluitar contra la discriminació, la xenofòbia¹⁷ i el racisme a través de campanyes de sensibilització i diverses lleis que garanteixin la igualtat de drets. D'aquesta manera ajudaria a conviure de manera respectuosa i a reduir els problemes socials. També, és important tenir en compte el canvi climàtic, ja que pot arribar a provocar desastres naturals, inseguretats alimentària i migracions forçades. És necessari planificar mesures de prevenció i suport per protegir les poblacions més vulnerables.

¹⁶ **Negligència:** Falta d'atenció o cura que pot causar danys, especialment quan es descuiden necessitats bàsiques com alimentació, higiene o salut.

¹⁷ **Xenofòbia:** Rebuig o hostilitat cap a persones d'altres països o cultures.

En resum, per reduir el risc social cal actuar en diferents àmbits a la vegada: família, educació, salut, economia i convivència. Només així, es pot garantir una societat més justa i segura per a tothom.

Fig. 12: Fotografia d'infants en una aula escolar, participant activament a classe¹⁸

3.3.3 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals

Els riscos polítics i socials no només afecten els governs o a les empreses, sinó que també tenen clares conseqüències sobre la vida de les persones, en l'economia i en el medi ambient.

En primer lloc, a nivell social, aquests riscos poden fer que la societat es divideixi i que hi hagi una gran desigualtat entre les persones. Quan passen aquests conflictes polítics o guerres, la gent viu amb la por de perdre la casa o haver de marxar del seu país. També, cal dir que com que és un moment on hi ha molta inestabilitat, és més fàcil que la gent perdi la confiança en els governs i que augmentin els enfrontaments entre grups, cosa que fa encara més difícil viure tot junts en pau.

En segon lloc, a nivell econòmic, els efectes causats són igual d'importants. Com que pot ser que algunes empreses es vegin obligades a aturar la seva activitat a causa de guerres, sancions o canvis de govern, doncs tot això pot comportar pèrdues econòmiques, menys inversió estrangera, i en diversos casos, l'atur. A més, les crisis polítiques i socials acostumen a generar incertesa, això fa que moltes empreses i grans inversors siguin més prudents i

¹⁸ Font: <https://definicion.de/riesgo-social/>

parin projectes o plans d'un futur. Com a conseqüència, tot això frena l'economia i dificulta a la recuperació.

Finalment, a nivell ambiental, els riscos polítics i socials també tenen un paper clau. Totes aquestes guerres i aquests conflictes, sovint deixen un fort impacte sobre el medi ambient; com molta contaminació, gran destrucció d'infraestructures, pèrdua de biodiversitat i fins i tot migració¹⁹.

3.4 Riscos ambientals

Quan el medi ambient pateix un dany considerable independentment sigui natural o provocat per la humanitat es parla de perills ambientals. Aquests perills ambientals es divideixen en dues categories; els riscos naturals que són produïts de la mateixa natura; i els riscos antròpics que són generats per l'home i de les seves accions.

D'una banda, els perills ambientals naturals, fan referència aquells que es produeixen de manera inesperada i que poden arribar a tenir un gran impacte negatiu sobre el medi i la societat. En aquest grup estan inclosos els fenòmens meteorològics extrems, com huracans, tempestes, sequeres prolongades o nevades intenses. També es troben els riscos geològics, com ara terratrèmols, tsunamis, esllavissades de terra o erupcions volcàniques. A més, s'afegeixen els canvis climàtics, com les onades de calor o de fred que poden afectar a la biodiversitat i a la salut pública.

D'altra banda, les amenaces antròpiques són aquelles derivades de l'acció humana tant de manera directa com indirecta. Una de les principals és la contaminació, que es manifesta a través de l'emissió de gasos contaminants a l'atmosfera. També, el canvi climàtic, que empitjora per accions com cremar petroli i carbó, així causant efectes com l'hivernacle i la destrucció de la capa d'ozó. L'altre risc important és la desforestació, que provoca la pèrdua de la biodiversitat i afecta l'equilibri dels ecosistemes. A tot això, cal afegir els accidents industrials, com els vessaments de petroli o les pèrdues de productes

¹⁹ **Migració:** És el desplaçament d'una persona o un grup de persones d'un lloc a un altre amb la finalitat de viure-hi temporalment o de manera permanent.

químics i radioactius, que poden comportar conseqüències devastadores al medi ambient i a la salut de les persones.

Fig. 13: Dos arbres, un a cada meitat, com a símbol dels riscos ambientals²⁰

3.4.1 Identificació

D'entrada, la identificació dels riscos ambientals és molt important per a les empreses, ja que no només protegeix el medi ambient, sinó que també millora la seva imatge davant dels treballadors, clients i col·laboradors. Per tal de detectar aquests riscos, cal fer una valoració prèvia, per així classificar-los segons la probabilitat de què passin i les conseqüències que puguin arribar a comportar.

En primer lloc, és necessari fer una avaluació de l'entorn, és a dir, fer un estudi sobre la geografia, el clima, la biodiversitat i la presència humana. A continuació, caldria identificar les possibles fonts de contaminació, com les activitats industrials, agrícoles, urbanes o de transport. També és útil comptar amb sistemes de seguiment de la qualitat de l'aire, l'aigua i el sòl, ja que permeten detectar contaminants i el seu origen.

A més, s'hauria de tenir en compte de realitzar una anàlisi de l'impacte ambiental per tal d'anticipar els possibles danys i establir mesures preventives. Per això, és imprescindible de comptar amb l'opinió d'experts en diverses

²⁰Font: <https://www.universitatcarlemany.com/actualidad/blog/que-son-los-riesgos-ambientales-principales-ejemplos/>

àrees, com l'ecologia, biologia i la química ambiental, ja que pot ser bàsic per detectar perills i poder desenvolupar estratègies per minimitzar els danys.

L'altre aspecte crucial és la implicació que ha de tenir la comunitat local en la identificació de riscos, ja que les persones que viuen a la zona poden aportar una considerable informació útil i valuosa sobre problemes ambientals que podrien haver passat per desapercebuts en una primera anàlisi. També seria necessari avaluar la vulnerabilitat dels ecosistemes i de les poblacions davant de possibles amenaces ambientals.

3.4.2 Plans de gestió

Una vegada identificats aquests perills es poden seguir unes normes per gestionar-los, com ara l'ISO 14001 (norma internacional que estableix un sistema per gestionar i reduir els impactes ambientals d'una organització), que crea un sistema basat en diferents fases. Primerament, s'hauria de localitzar els elements ambientals que poden arribar a tenir un impacte negatiu, com ara el consum excessiu d'energia de la contaminació per culpa dels residus. En segon lloc, s'hauria d'analitzar la probabilitat i la gravetat d'aquests impactes per poder determinar la prioritat i decidir quines mesures s'hauran d'aplicar per controlar-los. En tercer lloc, és imprescindible implementar controls preventius per la reducció d'aquests riscos ambientals.

En darrer lloc, és fonamental que els sistemes de gestió siguin revisats i millorats de tant en tant per assegurar-se que continuïn sent efectius al llarg del temps.

3.4.3 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals

Els riscos ambientals, siguin naturals o provocats per l'ésser humà, no només afecten el medi en si mateix, sinó que també tenen repercussions en l'economia i la societat. A continuació, es parla sobre les conseqüències socials, econòmiques i ambientals.

En primer lloc, aquests riscos afecten de manera directa a la salut de les persones, ja que causen malalties respiratòries, estrès i problemes mentals. Així i tot, els llocs més vulnerables pateixen molt més, perquè depenen directament dels recursos naturals per poder viure. Tot això, com a conseqüència, fa que augmentin les desigualtats socials.

A més, els desastres ambientals, poden provocar pèrdues de béns, infraestructures i materials. També, poden arribar a generar grans despeses en la reparació i la prevenció de futurs danys, de manera que afecten sectors com l'agricultura, el transport o l'energia.

Finalment, les conseqüències ambientals, també s'han de tenir en compte. Mentre que la biodiversitat es redueix i els ecosistemes es debiliten, la contaminació de l'aire, l'aigua i el sol posa en risc la salut dels humans i dels animals.

Fig. 14: Puerto Rico després de l'huracà²¹

3.5 Riscos econòmics i financers

Els riscos econòmics són aquells que afecten directament al funcionament i a la producció de l'empresa. Per exemple, si una màquina important es trenca, si hi ha una baixada en la demanda dels productes o si puja el cost de les matèries primeres. En resum, són problemes que venen del dia a dia de l'activitat de l'empresa i que poden fer que produeixi menys o que en vengui menys.

En canvi, els riscos financers estan relacionats amb la manera com l'empresa gestiona els seus diners. Aquí hi entren les decisions de finançament, els

²¹ Font: <https://es.rollingstone.com/10-catastrofes-ambientales-mas-devastadores-del-siglo-xxi/>

préstecs, els interessos que ha de pagar, el cobrament dels clients o les operacions amb divises²². Si l'empresa no gestiona bé aquests aspectes, pot tenir problemes de tresoreria, és a dir, no tenir diners disponibles per pagar el que deu.

3.5.1 Tipus de riscos econòmics

Dins dels riscos econòmics que poden afectar una empresa, es troben diversos de significatius que tot seguit s'explica:

El primer tipus de risc és el comercial o de crèdit, el qual provoca l'aparició d'un deute quan un client no paga el compromís que té al seu moment i això provoca unes pèrdues econòmiques considerables per a l'empresa; ja que aquesta comptava amb aquests ingressos per cobrir despeses o fer inversions.

El segon és el perill país que té a veure amb problemes que poden sorgir al país d'on l'empresa està instaurada i té relacions comercials, com ara clients, proveïdors o inversions. Aquests problemes poden ser polítics (quan es produeix un canvi de govern), econòmics (quan esclata una crisi financera) o socials (es generen manifestacions, vagues, etc.), i per tant tot això afecta negativament l'activitat de l'empresa.

Un altre perill és el risc de mercat, que inclou situacions que no depenen directament de l'empresa, però que poden impactar-la com ara, una crisi econòmica general, un canvi en els hàbits de consum de la població o un desastre natural. Aquests tres factors poden afectar considerablement a què els clients canviïn les seves preferències o fins i tot deixar de comprar.

En últim terme, el risc legal, el qual va lligat amb els canvis en les lleis o normatives que poden arribar a perjudicar l'empresa. Per exemple, una nova regulació pot fer que l'empresa hagi de canviar la manera de produir o vendre i fins i tot que hagi d'arribar a pagar més impostos.

²² **Divises:** Monedes estrangeres que es poden utilitzar per fer pagaments internacionals o intercanvis comercials.

Fig. 15: Analista revisant gràfics financers per avaluar riscos econòmics i d'inversió²³

3.5.2 Tipus de riscos financers

Pel que fa als riscos financers a continuació, explico especialment els més importants que són per a les empreses.

Un dels més habituals és l'amenaça de tipus d'interès, el qual apareix quan es produeix un canvi de forma sobtada del tipus d'interès. Si pugen el tipus d'interès, per exemple, els costos dels préstecs o dels finançaments automàticament també augmenten i això pot provocar que l'empresa tingui menys beneficis o fins i tot pèrdues.

En segon lloc, el risc de canvi és el que afecta les empreses que treballen amb diferents tipus de monedes, com ara l'euro, el dòlar, ... Quan aquestes divises (moneda estrangera) pateix unes variacions pot fomentar que els ingressos baixin o que els costos augmentin sense que l'empresa ho pugui controlar.

El tercer perill i també important és el risc de liquiditat. Aquest succeeix quan l'empresa necessita diners per pagar alguna cosa de manera urgent i no pot aconseguir aquest capital ràpidament. Cosa que pot passar tot i tenir béns o actius, ja que aquests no es poden transformar fàcilment en efectiu.

Finalment, hi ha el risc de solvència, que fa referència a la possibilitat que l'empresa no pugui pagar els seus deutes a llarg termini. Tenint en compte que això normalment és conseqüència d'un desequilibri greu en la seva situació financera.

²³ Font: <https://www.unir.net/revista/empresa/riesgos-financieros-economicos/>

3.5.3 Estratègies de gestió

Tot seguit, per evitar que aquests perills tinguin un impacte greu sobre les empreses o l'economia nacional és essencial adoptar una gestió proactiva i coordinada. En primer lloc, cal identificar quins són els riscos més probables i avaluar el grau d'exposició tant a nivell empresarial com macroeconòmic. Aquesta anàlisi permetrà prioritzar aquells riscos que s'han de cobrir amb més urgència.

Un cop identificades aquestes amenaces prioritàries és decisiu establir quines eines i instruments utilitzar per protegir-se. Entre aquests, es troben les assegurances creditícies, que serveixen per reduir el risc d'impagaments, les cobertures davant possibles canvis en els tipus d'interès o canvi de moneda, i també la diversificació de capitals per reduir la dependència d'un sol mercat o actiu.

A més, cal preparar plans de continuïtat i escenaris alternatius que considerin possibles alternances fortes en el finançament, als mercats o als tipus de canvi. Aquestes mesures garanteixen que l'empresa o l'economia puguin reaccionar ràpidament davant situacions adverses i minimitzar les pèrdues.

Finalment, és determinant fomentar la cooperació entre països i institucions internacionals amb l'objectiu d'estabilitzar el deute públic i privat, mantenir la confiança dels inversors i evitar efectes en cadena que puguin derivar en una crisi global. Aquesta coordinació facilitarà una resposta més eficaç i consistent davant els riscos compartits.

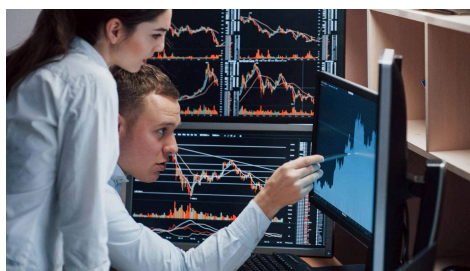

Fig. 16: Professionals analitzant mercats financers per identificar i gestionar riscos econòmics²⁴

²⁴ Font: <https://www.unir.net/revista/empresa/riesgos-financieros-economicos/>

3.5.4 Conseqüències socials, econòmiques i ambientals

Els riscos econòmics i financers a part d'afectar principalment els resultats d'una empresa, també poden causar una sèrie de conseqüències que condicionen a la societat, l'economia i el medi ambient del país.

En l'àmbit social, la primera conseqüència és l'augment de desigualtats. Quan les empreses comencen a patir greus pèrdues, sovint fan fora als treballadors i acaben amb els seus salaris. Això comporta que algunes famílies es quedin sense ingressos, i arran d'això augmenta la pobresa. A més, quan hi ha inestabilitat financera, la gent deixa de confiar en els governs i les empreses. Això pot fer que la societat estigui menys unida i que apareguin problemes entre grups, també, fins i tot, algunes persones decideixen anar-se'n a viure a un altre lloc. També és important recordar que, si una empresa no gestiona bé els riscos relacionats amb el medi ambient o amb la societat, la seva imatge pot quedar molt perjudicada. Això pot fer que perdi clients, inversors i persones qualificades que hi treballaven.

Pel que fa a les conseqüències econòmiques, aquestes poden ser molt greus. Una crisi causada per problemes econòmics o financers pot frenar les inversions, fer que la gent compri menys i alentir el creixement. També pot fer que alguns negocis tanquin i que certs sectors perdin competitivitat. Els efectes poden estendre's com una reacció en cadena, afectant proveïdors, treballadors i fins i tot mercats d'altres països. Si, no es gestionen bé els recursos naturals, els costos poden arribar a pujar una barbaritat. Tot això passa perquè cada vegada hi ha menys matèries primeres i els preus comencen a augmentar. Quan això passa, els beneficis de les empreses baixen directament i comença a créixer la inestabilitat econòmica. Tot plegat pot acabar fent que la riquesa es centri, i això augmenti encara més la desigualtat.

Finalment, pel que fa al medi ambient, els riscos econòmics i financers també hi tenen molta importància. Quan hi ha crisis econòmiques, sovint moltes empreses deixen de banda la protecció del medi ambient, ja que prefereixen

estalviar diners. Això, comporta que augmenti la contaminació, es gastin més recursos naturals o es degradin els ecosistemes. Al final, tot està connectat: si el medi ambient es deteriora, l'economia també acaba sent perjudicada. Per això és important entendre que si es té cura del medi ambient també ajuda a mantenir una economia més sostenible.

4. Gestió i resposta social davant els riscos globals

Cada vegada és més freqüent trobar riscos que cada cop són més agressius com ara el canvi climàtic, les pandèmies, les crisis d'energia, els conflictes entre països o fins i tot les apagades elèctriques que han arribat a ser de gran impacte. Davant d'aquests perills s'ha de tenir en compte que sempre s'ha d'actuar d'una manera coordinada i amb diferents tipus d'estratègies per poder gestionar-los amb la màxima responsabilitat.

Per afrontar aquests riscos hi ha tres vies principals, encara que amb la primera via ja hauria de ser suficient perquè en teoria són els responsables, però com a vegades no ho fan per això és necessari que apareguin les altres dues vies. D'una banda, hi ha l'acció de les institucions, com ara les administracions i governs, que poden arribar a crear protocols, plans i recursos per actuar en casos d'emergència. Realment, com ja he comentat, aquests són els principals responsables de garantir seguretat. D'altra banda, hi ha les ONG, la mobilització de la societat civil, els moviments socials i les xarxes de ciutadans que impulsen projectes, informen la població i arriben a donar suport allà on les institucions no arriben. Finalment, la implicació individual, que és el que cada persona pot aportar per tal d'ajudar, tant fent un voluntariat com col·laborant amb la seva comunitat.

A més, les institucions haurien de ser les primeres a reaccionar quan apareixen aquests riscos, però sovint no responen amb la rapidesa o eficàcia necessària. Una de les principals causes de què faci endarrerir aquestes accions de les institucions és la falta de diners, la burocràcia i els problemes de coordinació. Per tant, quan això passa, els que ofereixen respostes amb més rapidesa i adaptades a la situació són les ONG, els moviments socials i la gent organitzada.

En aquest capítol es detalla com aquests tres factors; les administracions, la societat civil i la ciutadania col·laboren (o no) per afrontar les situacions de risc global.

Fig. 17: Il·lustració sobre desastres i resiliència comunitària²⁵

4.1 Resposta institucional i administració pública

La resposta de les institucions i la manera en com l'administració pública gestiona les emergències són elements clau per protegir a la població. Per fer-ho, és important comptar amb una bona planificació, una bona coordinació entre les administracions i una adequada preparació. Tot això ajuda a reduir els riscos i a minimitzar l'impacte sobre les persones i el territori.

A Catalunya, la resposta davant emergències combina protocols establerts, plans d'actuació adaptats a cada risc i projectes innovadors amb la col·laboració europea. Això permet millorar la detecció, l'organització i l'eficiència de les actuacions.

4.1.1 Plans d'actuació i protocols d'emergència

A Catalunya es preparen uns protocols, projectes i mesures institucionals per enfortir la preparació i la gestió de les emergències, especialment pel canvi climàtic i altres riscos globals. Per fer-ho es participa en projectes europeus per tal d'aprendre i millorar, també es modernitzen els equips i les tecnologies dels serveis d'emergències i es creen nous protocols de resposta per protegir a la població i garantir que els serveis essencials continuïn funcionant en un moment de crisi.

Així mateix, Catalunya participa activament en projectes europeus innovadors com el projecte RESIST, el qual és finançat amb 25 milions d'euros per la Comissió Europea i intervenen 13 països. A més, el lideratge recau damunt la

²⁵ Font: <https://learn.tearfund.org/es-es/thematic-areas/disasters-and-resilience>

Protecció Civil de la Generalitat, amb la col·laboració de la UPC, la UOC, l'empresa Hyds i els ajuntaments de Terrassa i Blanes, amb el suport d'ACCIÓ.

Val la pena dir que la comarca catalana és una de les quatre àrees de proves a escala europea on s'analitzen riscos com les inundacions, les onades de calor i els incendis forestals. Principalment, l'objectiu d'aquest projecte és millorar la detecció anticipada d'aquests fenòmens i aconseguir una bona preparació de la societat i municipis, centrant-se més en les zones més vulnerables com les àrees turístiques o els càmpings. Aquest projecte RESIST dona continuïtat al programa ANYWHERE, que ja havia desenvolupat eines per pronosticar inundacions fins a dues hores d'antelació, i ara amb el RESIST aquestes eines s'adapten al context local, incorporant també la percepció de la ciutadania.

Alhora, Catalunya contribueix amb el projecte competent CLIMAAX dotat amb 20 milions d'euros i la seva finalitat és analitzar el perill climàtic a nivell regional i ajustar els plans de protecció civil en funció dels escenaris futurs.

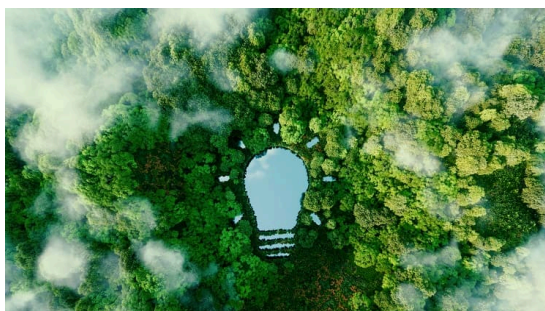

Fig. 18: Bosc amb forma de bombeta, símbol de sostenibilitat i innovació²⁶

A part dels projectes europeus ja comentats anteriorment, també s'estan reforçant els programes operatius. Per un costat, a nivell autonòmic (Catalunya) hi ha un protocol que es diu APCAT (Protocol d'atenció a les persones davant emergències greus) i serveix per organitzar com s'ha d'atendre la gent quan passa una emergència greu, com un incendi, un accident greu o una inundació.

Aquest protocol preveu crear uns llocs especials on concentrar i ajudar les

²⁶ Font:

<https://www.accio.gencat.cat/ca/accio/premsa-comunicacio/cercador-premsa-actualitat/article/catalunya-participa-projecte-europeu-emergencies-canvi-climatic>

persones afectades: els Centres d'Atenció a Afectats (CAF) i les Àrees Temporals d'Atenció a Afectats (ATAF). En aquests llocs es fa un triage, que vol dir classificar les persones segons les seves necessitats, i també s'organitza l'evacuació si cal, es dona suport psicològic i s'informa la ciutadania sobre què està passant.

A nivell estatal, el sistema de protecció civil està organitzat en tres nivells: central, autonòmic i municipal. Aquesta estructura permet coordinar la resposta institucional davant de situacions d'emergència a gran escala. La protecció civil es regula mitjançant plans generals i específics, com el PLEGEM (Pla Estatal General d'Emergències) i els plans locals. Aquests instruments faciliten la planificació i la coordinació entre institucions, assegurant que cada nivell de govern conegui les seves responsabilitats i actuï de manera eficaç en cada tipus d'emergència.

Finalment, el 13 de maig de 2025 el Govern de Catalunya acabat aprovant un nou paquet de mesures per reforçar la preparació davant de possibles emergències energètiques i apagades. Aquestes mesures inclouen el reforçament del Centre de Coordinació CECAT, l'ampliació de la xarxa RESCAT per poder garantir les comunicacions essencials i la promoció de l'autonomia energètica dels serveis bàsics durant un mínim de 72 hores, tot alineat amb les directrius de la Unió Europea. A escala estatal s'ha creat un grup permanent d'assessors científics dins del Sistema Nacional de Seguretat que tenen com a objectiu donar suport tècnic en situacions com pandèmies, inundacions o altres crisis i al mateix temps, contribuir a una presa de decisions més informada i eficient.

Així, la planificació i els protocols d'emergència a Catalunya evolucionen constantment, integrant tecnologia, coneixement científic i col·laboració institucional per fer front als nous reptes amb més garanties.

4.1.2 Limitacions i reptes

Pel que fa a les normes i estructures existents per gestionar les emergències s'ha demostrat amb els fets recents que a la pràctica hi ha mancances importants. Un exemple molt clar és la DANA que va afectar València el 29 d'octubre de 2024 on hi va haver 223 víctimes. En aquest cas es va veure clarament que la resposta per part de les administracions va ser gairebé inexistent, ja que, tant el sistema d'alertes com la coordinació entre els diferents nivells de govern no va funcionar bé i va fallar greument, i per tant això va comportar que la resposta fos desorganitzada i poc efectiva. Tenint en compte que diversos mitjans de comunicació com ara, El País han criticat aquesta situació i han remarcat que hi ha una mala distribució de responsabilitats entre el govern central i els governs autonòmics. Aquesta manca de claredat provoca confusió i retards en els moments en què cal actuar amb rapidesa.

Un dels altres problemes greus, és de càrrec públic com ara els alcaldes que avui dia no tenen cap formació específica per poder actuar en poder en aquests casos d'emergències i tampoc han participat mai en simulacres. Això provoca que quan hi ha una crisi no sàpiguen com reaccionar. A més, les normatives i protocols de protecció civil són molt complexes i difícils d'entendre, fins i tot per a professionals, cosa que complica encara més la resposta i la comunicació amb la ciutadania. L'altre problema és la manca de cultura preventiva, ja que no es fa prou per preparar la població davant d'aquestes situacions imprevistes.

En poques paraules, alguns estudis assenyalen que caldria invertir més en formació especialitzada, tant per als responsables polítics com per als equips d'emergències, i reforçar les institucions com l'Escola Nacional de Protecció Civil o l'UME (Unitat Militar d'Emergències), ja que, només així es podrà arribar a donar una resposta coordinada i eficaç i al mateix temps garantir que la gent estigui ben informada i preparada quan es desencadeni una situació greu.

4.2 Resposta de la societat civil

Un altre punt és la societat civil, ja que té un paper molt important a l'hora de fer front als riscos globals, com el canvi climàtic, les desigualtats socials o les injustícies econòmiques. Sovint, davant d'aquestes problemàtiques, les institucions governamentals i el sector privat no són suficients per afrontar-les de manera efectiva, i és aquí on entra en joc la implicació de la ciutadania i de les organitzacions no governamentals (ONG).

La societat civil respon de diverses maneres, des de petits gestos individuals com grans moviments col·lectius. Per exemple, a nivell individual, cadascú pot ajudar mitjançant reduint el consum d'energia, o reciclant, o fent voluntariats o participant en activitats del barri. D'altra banda, les organitzacions i ONG també tenen un paper molt important: poden fer campanyes de sensibilització, organitzar projectes per poder ajudar a les persones o pressionar als governs perquè facin lleis més justes i sostenibles.

4.2.1 Activisme social i moviments ciutadans

Una de les principals maneres mitjançant les quals la societat civil expressa la seva resposta és l'activisme social, el qual tracta d'accions organitzades que tenen com a objectiu provocar canvis socials, polítics o ambientals. Aquest activisme pot ser preparat tant per persones individuals com per grups o col·lectius que volen transformar la realitat que els envolta. Tanmateix, es pot manifestar de diferents maneres següents; manifestacions, campanyes de sensibilització, recollida de signatures, accions de protesta, activitats culturals amb missatge social i mobilització a través de les xarxes socials. Tot i la diversitat de formes d'advertència, totes comparteixen un mateix propòsit que consisteix a fer visible una problemàtica i generar pressió per aconseguir solucions.

Dins de l'activisme, s'hi troba dues grans vies d'actuació:

- **La primera, les ONG (Organitzacions No Governamentals).** Aquestes ONG són entitats organitzades que treballen per implicar-se en temes concrets com ara, els drets humans, el medi ambient, la pobresa o la salut. Treballen amb estratègies clares, projectes a llarg termini i consten d'una estructura interna que els permet tenir continuïtat i impacte.
- **La segona, els moviments ciutadans i la implicació individual.** Aquestes són formes d'activisme més espontànies o descentralitzades que poden aparèixer en qualsevol moment com a reacció davant d'una situació injusta o preocupant. En particular, potser una protesta veïnal, una crida a les xarxes socials o una acció concreta d'una persona o petit grup per denunciar o millorar una situació.

En resum, tant les ONG com els moviments ciutadans són exemples de com la societat civil es mobilitza per fer sentir la seva veu i participar activament en la construcció d'un món més just i sostenible.

Fig. 19: Il·lustració d'una protesta social amb activistes mobilitzats a l'espai públic²⁷

4.2.1.1 El paper de les ONG

Les Organitzacions No Governamentals, conegudes com a ONG, són entitats sense ànim de lucre, independents dels governs i de les administracions públiques. El seu objectiu principal és contribuir al benestar col·lectiu i treballar per causes humanitàries, socials, mediambientals o culturals.

²⁷ Font: <https://wwjhw.unir.net/revista/ciencias-sociales/activismo/>

Treballen per protegir drets fonamentals, ajudar persones en situacions vulnerables i promoure canvis positius en la societat.

4.2.1.1.1 Funció i objectius

Cada ONG pot tenir una missió diferent, però totes comparteixen unes funcions comunes. Per exemple, informen i sensibilitzen a la població sobre problemes socials, ambientals o humanitaris, també impulsen projectes per millorar la societat i el desenvolupament sostenible, i formen les persones perquè coneguin els seus drets i participin activament en la comunitat. També col·laboren amb les polítiques públiques, arribant on les administracions no poden arribar, i treballen sempre amb valors com la transparència, el compromís i la professionalitat.

Les ONG poden funcionar gràcies a la feina de persones voluntàries, que ofereixen el seu temps i esforç sense esperar res a canvi, i també amb el suport de personal contractat. Sovint, combinen els dos perfils per dur a terme la seva tasca.

4.2.1.1.2 Àmbit d'actuació i projectes

Pel que fa als àmbits d'actuació, les ONG poden treballar tant a nivell local com internacional. Localment, ajuden col·lectius vulnerables, organitzen activitats per sensibilitzar la població i duen a terme projectes comunitaris. A nivell internacional, col·laboren en projectes de cooperació o es desplacen a zones on cal ajuda urgent per donar suport directe.

Un àmbit molt important de la seva feina és l'ajuda en situacions d'emergència, com terratrèmols, inundacions o altres desastres naturals. En aquests casos, moltes ONG mobilitzen equips i voluntaris per oferir ajuda humanitària immediata. Aquestes accions s'han de coordinar molt bé per assegurar que la resposta sigui ràpida i realment útil per a les persones afectades.

En resum, les ONG són una peça clau dins la societat civil i tenen un paper molt important en la defensa dels drets, l'ajuda a les persones i la construcció d'un món més just i solidari.

Fig. 20: Infants somrient en una comunitat que rep suport d'una ONG²⁸

4.2.1.2 La implicació individual

Convé ressaltar que la participació individual és un pilar essencial de la societat civil, ja que les decisions quotidianes de cada persona poden tenir un impacte acumulatiu significatiu.

S'ha de tenir en compte que el nivell de conscienciació ciutadana en les darreres dècades ha crescut respecte als temes com la sostenibilitat, els drets socials i la transparència política. A més, les xarxes socials i l'accés a la informació han contribuït a una major conscienciació i capacitat de mobilització. En definitiva, tot i que les accions individuals (com reduir el consum de plàstics, participació en voluntariat o donar suport a iniciatives solidàries) són valuoses, la seva eficàcia sovint depèn de canvis estructurals més amplis. Així doncs, la implicació personal és necessària, però ha d'anar acompanyada de polítiques públiques i accions col·lectives per assolir resultats duradors.

²⁸ Font: <https://ayudaenaccion.org/blog/solidaridad/que-es-una-ong/>

5. Part pràctica

Per tal de contrastar la meua hipòtesi del treball – que planteja si és probable que la societat no estigui prou preparada per afrontar els riscos globals – he dut a terme dues accions dins de la meua part pràctica. D'una banda, he fet una enquesta a la ciutadania per conèixer la seva percepció i opinió sobre el tema, ja que tenen una vivència directa. De l'altra, he realitzat dues entrevistes a organitzacions no governamentals (ONG) per obtenir una opinió més experta i professional, ja que treballen en contextos d'emergència i ajuda humanitària.

5.1 Enquesta apagada elèctrica a la ciutadania

Per tal de confirmar o desmentir la meua hipòtesi sobre si la societat actual no està prou preparada per afrontar situacions de perill global – com pandèmies, catàstrofes naturals o apagades massives –, vaig voler dissenyar i difondre una enquesta anònima sobre l'apagada elèctrica del passat 28 d'abril a Europa.

L'enquesta va ser resposta per un total de 130 participants, un nombre prou representatiu per poder obtenir una visió general de com la ciutadania reacciona davant d'aquests esdeveniments inesperats. Aquesta enquesta, constava de 19 preguntes de diversos tipus, algunes d'una sola opció, d'altres amb opcions múltiples, inclús alguna de tipus obert, per tal de recollir reflexions i opinions més personals.

L'objectiu principal era entendre com la gent va viure l'apagada, quina va ser la seva reacció immediata davant de la situació, fins a quin punt vam estar preparats (o no) per fer-hi front, i quines reflexions tant personals com col·lectives es van extreure.

5.1.1 Anàlisi i conclusions

L'enquesta sobre l'apagada del 28 d'abril m'ha permès obtenir una mostra àmplia i diversa amb diversos perfils: des d'estudiants (39,2%) fins a jubilats (10%), treballadors d'oficina (12,3%), docents (7,7%) i personal sanitari (4,6%). Pel que fa a l'edat, un 25,4% de les persones enquestades tenen menys de

divuit anys, un 17,7% tenen entre 18 i 30 anys, un 24,6% es troben a la franja de 31 a 50 anys i el grup més nombrós és el de majors de cinquanta anys (32,3%). La majoria viuen en ciutats grans (68,5%), mentre que una part significativa viu en pobles petits (26,9%) i una minoria en zones rurals (4,6%). Aquesta barreja de perfils em permet tenir una visió més àmplia i variada de com la societat afronta una situació com aquesta.

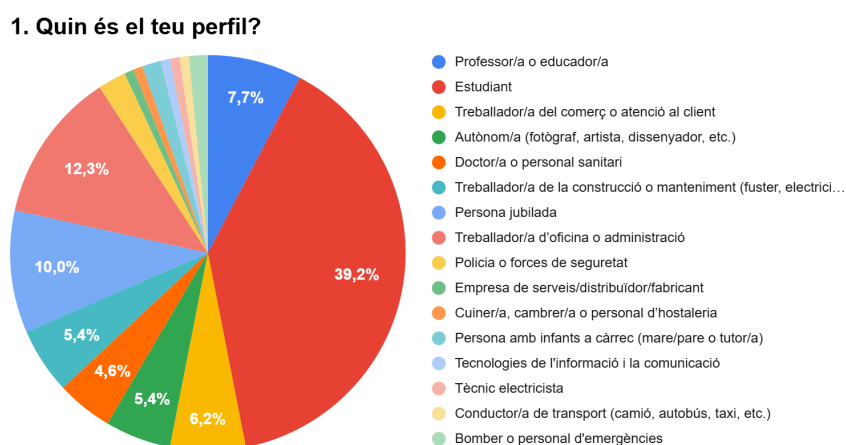

Fig. 21: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre el perfil dels participants.

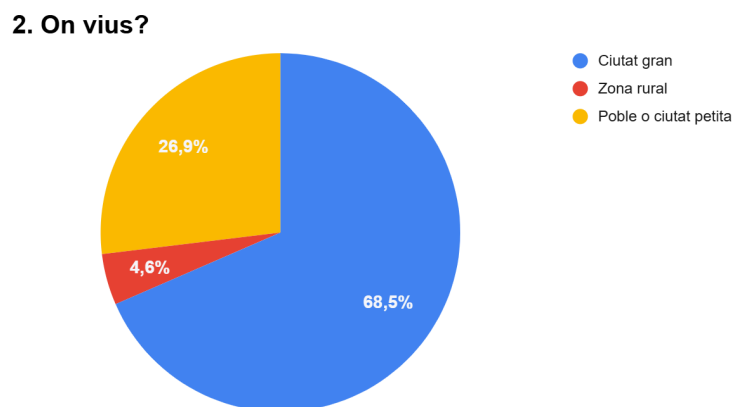

Fig. 22: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre el lloc de residència dels participants.

3. Quina edat tens?

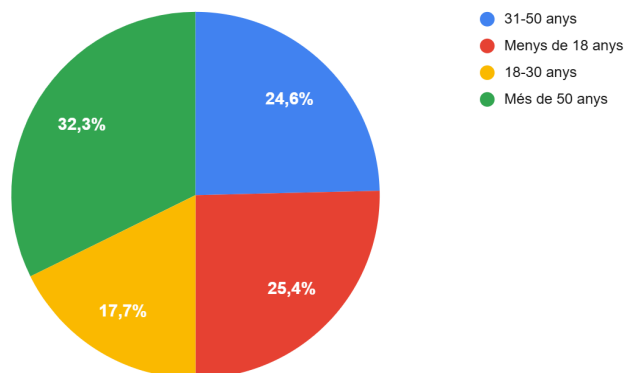

Fig. 23: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre l'edat dels participants.

Reacció durant l'apagada

Un dels principals aspectes que volia analitzar era fins a quin punt la gent s'esperava una situació d'aquest tipus. Un cop he obtingut els resultats, he vist que gairebé tres quartes parts de la mostra (un 73,1%) no s'ho esperaven de cap manera, i, en canvi, només un 3'8% sí que ho havia previst. Per tant, aquests resultats m'indiquen que la societat avui dia tendeix a viure molt tranquil·la i confiada, sense estar preocupada ni previnguda davant dels riscos globals.

4. T'esperaves una situació així?

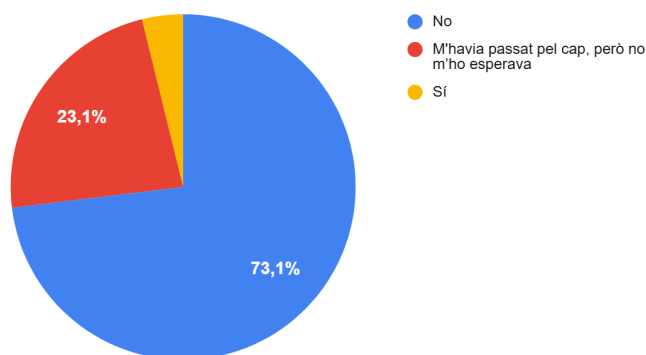

Fig. 24: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre si els participants s'esperaven aquesta situació.

Pel que fa a la primera reacció que van tenir en adonar-se de l'apagada, la majoria va decidir esperar que tornés la llum (un 44,6%), mentre que altres van optar per buscar informació a través del mòbil (un 23,8%). Aquests resultats em donen a entendre que tenim una actitud més aviat passiva, ja que confiem molt en una solució ràpida i externa, i no pas amb recursos propis.

6. Quina va ser la teva primera reacció en adonar-te de l'apagada?

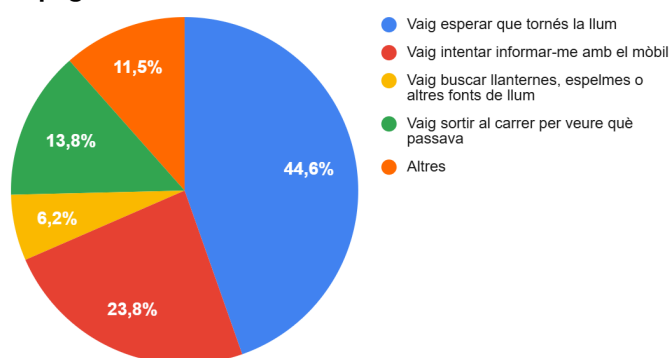

Fig. 25: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre la primera reacció dels participants en adonar-se de l'apagada.

Preparació i supervivència

Una de les preguntes clau era saber si la gent estava preparada per afrontar una situació així. Tot i que surt que un 37,7%, assegura que sí que estava preparat, només un 19,2% afirma que té realment un kit de supervivència a casa. Per tant, això demostra que hi ha una clara contradicció, ja que moltes persones tenen la sensació de sentir-se preparades, però a l'hora de la veritat no compten amb els recursos bàsics. De fet, un 80,8% no disposa d'aquest kit, cosa que deixa clar que hi ha falta de previsió. En definitiva, aquests resultats m'indiquen que la societat tendeix a viure pensant en què no cal preparar-se davant de possibles imprevistos.

8. Et vas sentir preparat/da per afrontar-ho?

Fig. 26: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre si els participants es van sentir preparats per afrontar-ho.

9. Tens algun "kit de supervivència" o algun material per emergències a casa?

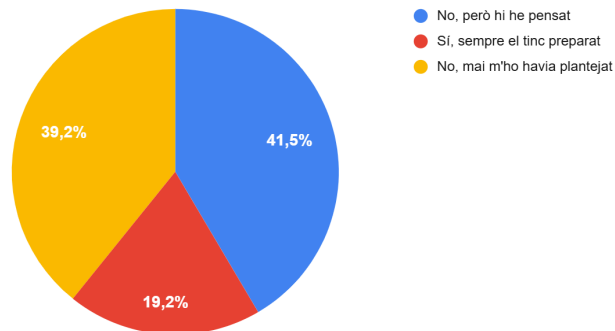

Fig. 27: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre la disposició de kits de supervivència o materials d'emergència a casa dels participants.

Un altre punt interessant que cal recalcar és el que va faltar a les cases durant l'apagada. Les respostes més freqüents van ser coses bàsiques: com una ràdio amb piles (29,2%), els carregadors portàtils o bateries (25,4%), i també llanternes (13,4%). És curiós veure que precisament van faltar els recursos essencials per poder continuar funcionant sense electricitat. Això em ve a dir, que som molt dependents de la tecnologia, i que no tenim els mitjans necessaris per suplir-la quan falla.

11. Què et va faltar a casa durant l'apagada? (pots marcar més d'una opció)

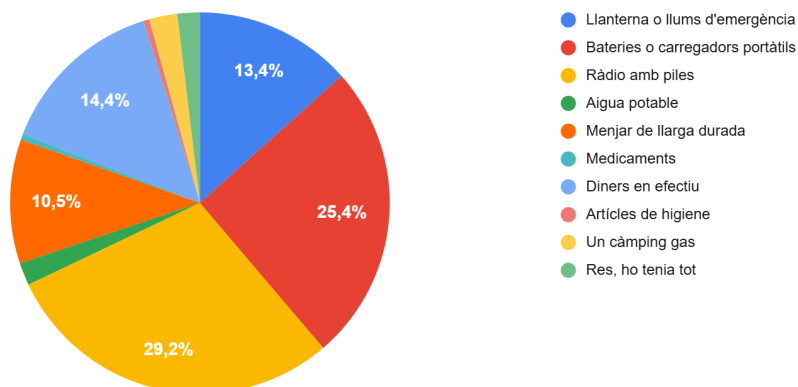

Fig. 28: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre què els participants van trobar a faltar a casa durant l'apagada.

A més, després de viure l'experiència, la majoria (38,4%) no va fer cap canvi real: de fet, molt pocs un 16,5% va comprar material nou per estar més preparats. Això deixa clar que, tot i haver viscut l'apagada, molta gent encara pensa que "no val la pena preocupar-se" i que aquests riscos són coses puntuals i llunyanes.

10. Després d'aquesta experiència, has comprat alguna cosa per estar més preparat/da?

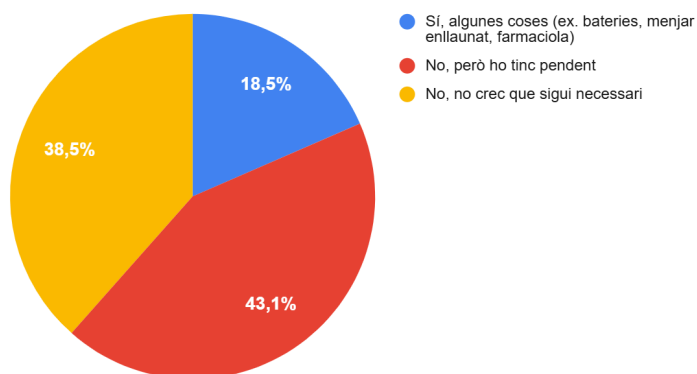

Fig. 29: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre si els participants han comprat alguna material per estar més preparats després de l'experiència.

Impacte social i emocional

Pel que fa a l'aspecte emocional, la majoria de les persones no es va espantar durant l'apagada (69,2%) i només una minoria (5,4%) va sentir por real. Això té sentit, ja que la interrupció va ser curta i es va solucionar ràpidament. Tot i això,

molta gent va remarcar que, si hagués durat moltes més hores o fins i tot dies, les conseqüències haurien estat molt més greus: un 21,3% pensa que haurien tingut problemes per conservar els aliments o cuinar, un 20% assenyala que hauria tingut problemes seriosos de comunicació i un 18,4% consideren que tant a la feina com a l'escola també s'haurien vist afectades. En resum, la gent no es va preocupar gaire perquè l'apagada va ser curta i confiava que la llum tornaria de seguida. Ara bé, molts també van admetre que, si hagués durat més temps, hauria portat problemes. Això em demostra que vivim amb una falsa tranquil·litat, ja que es pot trencar ràpidament si la situació s'allarga.

7. Et vas espantar?

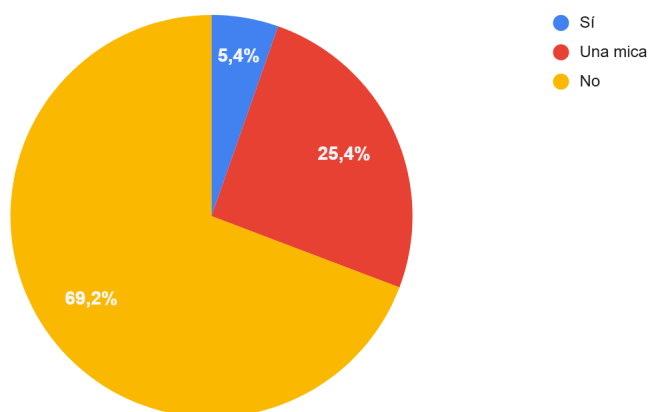

Fig. 30: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre si els participants es van espantar.

15. Quines conseqüències creus que podria haver tingut una apagada més llarga? (pots marcar més d'una opció)

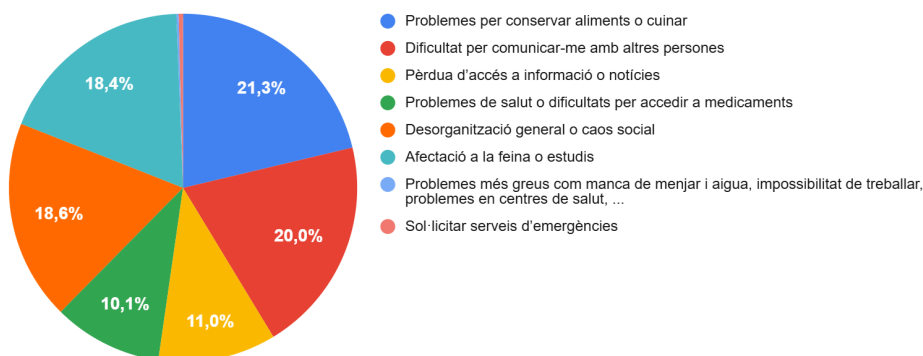

Fig. 31: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre quines conseqüències creuen els participants que podria haver tingut una apagada més llarga.

Un altre punt important que es va analitzar és la solidaritat que hi va haver durant l'apagada. La meitat de les persones enquestades (50%) opinen que sí que es van veure actituds positives i de col·laboració, tot i que no sempre de manera general. També un 36,2% remarquen que hi va haver molta empatia i ajuda mútua, mentre que només una minoria (13,8%) van percebre que cadascú anava a la seva. De fet, quan es pregunta directament si la gent s'ajudava, més de la meitat (50,8%) respon que sí, però una part important no ho té clar o no ho va veure. Aquests resultats em mostren que, en situacions de crisi, hi ha solidaritat entre els ciutadans, però encara no de manera general. Més de la meitat de la gent té actituds positives i s'ajuden entre ells, però al mateix moment, hi ha una part de la mostra que no ho veu així. Per tant, puc concloure que sí que hi ha col·laboració, però encara queda feina per tal d'aconseguir que, en moments de crisi, tothom actuï amb més unitat, empatia i ajuda mútua, i no només una part de la població.

13. Vas tenir la sensació que, en aquell moment, les persones mostraven el millor dels éssers humans?

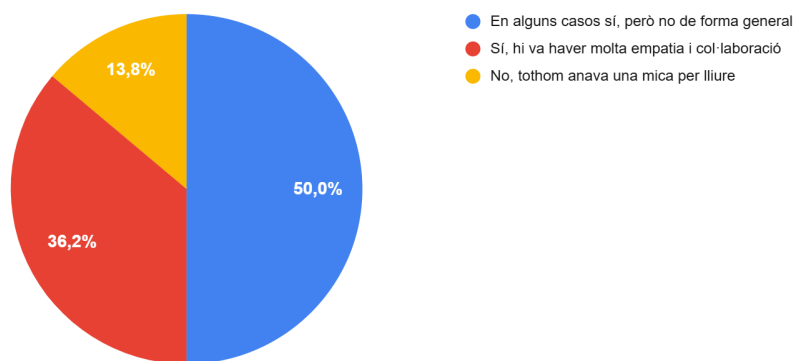

Fig. 32: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre si els participants van percebre que, en aquell moment, les persones mostraven el millor dels éssers humans.

14. Vas veure que la gent s'ajudava entre ella durant l'apagada?

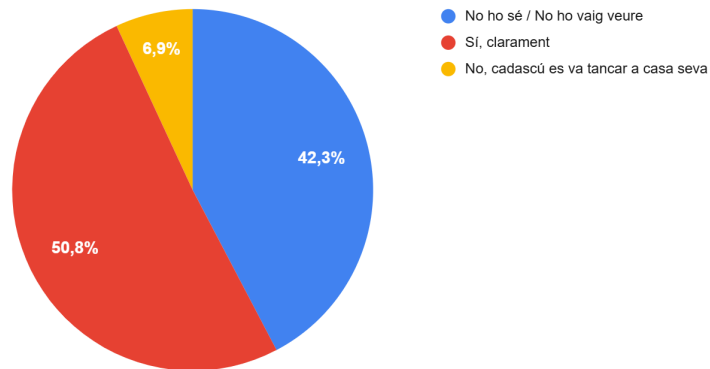

Fig. 33: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre si els participants van observar que la gent s'ajudava entre ella durant l'apagada.

Reflexió i mirada global

Quan es pregunta si la societat està preparada per afrontar els perills globals, em trobo amb respostes molt àmplies. Mentre que només un 5,4% pensa que sí, l'altra majoria considera que no estem preparats o que encara s'ha de millorar. Així, arribo a la conclusió de què som conscients de com som de debils, però no fem res per millorar.

17. Després d'aquesta experiència, creus que la nostra societat està preparada per futurs riscos globals com pandèmies, catàstrofes naturals o apagades massives?

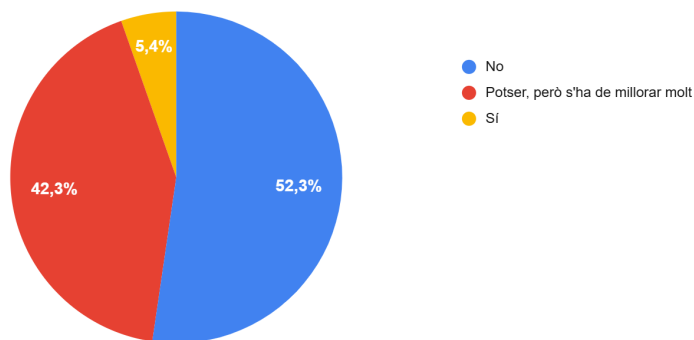

Fig. 34: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre si els participants creuen que la societat està preparada per futurs riscos globals.

Un altre aspecte rellevant és la percepció que van tenir sobre la resposta de les autoritats durant l'apagada. Només un 20,8% de les persones enquestades considera que va reaccionar bé i que va fer el que podia. En canvi, més de la meitat (44,6%) creu que va faltar informació i organització, i un 34,6% afirma que no tenen prou informació per valorar-ho. Això mostra que la confiança en les autoritats és baixa i que la gent té la sensació de que, en situacions d'aquestes, no es dona una resposta prou clara ni eficaç. Per aquest motiu, moltes persones acaben confiant més en elles mateixes i en el suport entre veïns i comunitat. En altres paraules, quan les institucions fallen o no arriben a tot arreu, és la ciutadania qui intenta reaccionar i buscar solucions per sortir-se'n.

18. Creus que les autoritats van reaccionar adequadament a l'apagada?

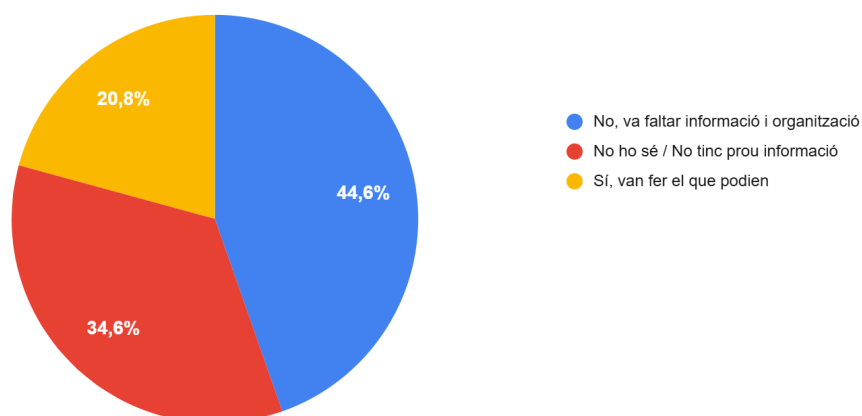

Fig. 35: Gràfic que mostra les respostes a la pregunta sobre si els participants creuen que les autoritats van reaccionar adequadament a la apagada.

5.1.2 Conclusió general

Una vegada he acabat d'analitzar totes les respostes de l'enquesta²⁹, sembla confirmar-se que la societat actual no està realment preparada per afrontar situacions de risc global, com per exemple una apagada elèctrica. Això es pot afirmar perquè la majoria de la població no s'espera aquests esdeveniments, i doncs tampoc es prepara els recursos bàsics que caldrien. Això crea una contradicció clara, ja que si tu penses que estàs preparat, però després a la

²⁹ Enquestes completes a l'Annex 1.

pràctica no tens els recursos bàsics, en realitat no ho estàs. En conseqüència, queda evident que no se sabia afrontar una situació així de manera adequada.

També queda clar que es viu amb una falsa sensació de seguretat. Quan el problema que passa és curt, la gent no es preocupa i confia que s'arreglarà aviat, però al mateix temps tothom admet que si hagués durat molt més temps, la situació hauria sigut més greu. Això demostra fins a quin punt la societat és dependent de l'electricitat i de la tecnologia per al nostre dia a dia.

Pel que fa a la part social, sí que es veu aparèixer la solidaritat i l'ajuda mútua, però encara de manera desigual i no prou generalitzada. Encara hi ha molt camí per recórrer per reforçar la confiança i la col·laboració entre veïns i comunitats.

Finalment, la percepció sobre les autoritats tampoc és positiva: la majoria creu que va faltar informació i organització. Això genera poca confiança en les institucions i fa que la ciutadania acabi assumint que cal confiar més en un mateix i en el suport proper que no pas en els governs.

En definitiva, la falta de previsió, la insuficient preparació de material, la dependència de la tecnologia i la resposta desigual en termes de solidaritat, mostra que encara queda molt per poder assegurar tenir una bona resposta davant de riscos globals. Aquesta experiència ensenya clarament la necessitat de fomentar la consciència, la planificació i la cooperació comunitària per reduir la vulnerabilitat col·lectiva i millorar la capacitat de reacció davant de futurs esdeveniments.

5.2 Entrevistes a dues ONGs

A part de fer l'enquesta a la ciutadania, també vaig voler contactar amb dues ONG, per tal d'obtenir una visió més experta per poder acabar de contrastar la meva hipòtesi, juntament amb l'ajuda de l'enquesta prèviament analitzada. Per això vaig fer una entrevista a dues organitzacions no governamentals (ONG), que treballen directament en emergències, amb ajuda humanitària i amb la

resposta enfront de crisis. Aquesta mirada més professional m'ha ajudat a entendre millor fins a quin punt la societat està preparada per fer front als riscos globals.

Per contactar-hi, vaig enviar molts correus electrònics a diverses ONG de la zona del Vallès, on demanava si podien col·laborar responnent unes preguntes relacionades amb el meu treball de recerca. Finalment, després de molta espera sense cap missatge, vaig rebre resposta positiva de dues entitats.

La primera va ser CC ONG, on vaig poder parlar amb Rafael Jarrod Franco mitjançant una trucada telefònica. Li vaig fer les quinze preguntes que havia preparat prèviament i vaig obtenir respostes molt significatives. De fet, les seves respostes completes es poden trobar a l'apartat d'Annexos.³⁰

La segona va ser la Creu Roja, on vaig parlar amb Alexandra Gabarró Cistaré (responsable de Cooperació Internacional, Drets Humans, Dret Internacional Humanitari i Medi Ambient) i amb Cristina Rodríguez (responsable de Socors i Emergències). Entre l'una i l'altre, van respondre les mateixes quinze preguntes, aportant una altra visió molt valuosa i addicional sobre com l'entitat treballa davant d'emergències i en la gestió de perills globals. Gràcies a la seva cooperació, he entès millor quins reptes afrontem i com es poden reforçar les eines de resposta humanitària. Tanmateix, igual que en el cas anterior, la transcripció sencera es pot consultar als Annexos.³¹

Bàsicament, a continuació exposaré les idees més rellevants de les entrevistes i les conclusions que he extret.

³⁰ Entrevista completa a l'Annex 2.

³¹ Entrevista completa a l'Annex 3.

5.2.1 Anàlisi i conclusions de l'entrevista a CC ONG Ayuda al Desarrollo (Rafael Jariod Franco)

En aquesta entrevista, Rafael Jariod dona una visió molt interessant sobre el paper que tenen les ONG quan passen emergències i sobre com la societat afronta els grans riscos.

Una de les frases que més em va impactar en fer l'entrevista és quan diu: *“Quan hi ha una desgràcia les primeres setmanes són fonamentals, per això s’ha d’actuar ràpid, però al cap de 2 setmanes ja ningú en parla.”*

Això em deixa clar, que quan passa una desgràcia, al principi tothom n'és conscient i s'implica, però al cap de poc, ja la societat s'oblida del problema. Això em fa veure, que vivim en una falsa sensació de seguretat i que realment no estem preparats per aguantar a llarg termini.

També és molt interessant quan comenta que *“el món viu al dia, no hi ha prou inversió per prevenir desastres. (...) Generalment, el món no està preparat per les emergències, quan arriben, arriben i ho haurem de superar.”* Amb això veig que no només les persones, sinó també els governs i les institucions, actuen sempre de manera reactiva i no preventiva. És a dir, no es fa prou feina abans que passin les catàstrofes, i això fa que ens agafin desprevinguts.

Un altre punt que m'ha cridat l'atenció és quan parla de la relació que hi ha entre les ONG. Segons ell, *“hi ha molt egoisme i enveja entre ONG, moltes vegades ni ens saludem.”* Això sorprèn, perquè en teoria totes treballen per al mateix objectiu, que és ajudar la gent, però si cadascuna va pel seu compte i no col·laboren, al final es perd força i s'ajuda menys del que es podria. Aquesta manca de col·laboració és un obstacle que redueix la preparació davant els riscos globals.

Tot i això, Jariod també recorda la força de la solidaritat ciutadana, dient que *“a vegades, amb poc pots fer molt”*. Ell explica que CC ONG té més de 6.000 socis i que depenen molt de la implicació de la gent. Això em fa pensar que,

encara que les institucions no estiguin preparades, la col·laboració de la societat és clau per sortir-se'n en moments difícils.

Conclusió parcial: Després de fer-li l'entrevista al Rafael Jarrod, puc concloure que, en general, el món no està prou preparat per enfrontar-se davant dels desastres, ja que no s'intervé prou en mecanismes de prevenció i perquè no hi ha coordinació entre les institucions i les organitzacions. Tot i això, també es pot veure clarament que la solidaritat de la gent i la feina que fa les ONG, és molt important, pel simple fet que elles arriben allà on els governs no poden o no saben arribar. En definitiva, les ONG tenen un paper imprescindible i fan una tasca essencial, però tot i així encara falta molt per estar ben preparats com a societat davant dels riscos.

5.2.2 Anàlisi i conclusions de l'entrevista a Creu Roja Barcelona (Alexandra Gabarró i Cristina Rodríguez)

Sobre aquesta altra entrevista, l'Alexandra i la Cristina em mostren el seu punt de vista sobre com la Creu Roja actua enfront de les emergències i sobre fins a quin punt la societat estar preparada per afrontar els grans perills.

Una de les coses que m'expliquen és que *“en el cicle de gestió dels desastres treballem en les seves 5 etapes: prevenció, mitigació, preparació, resposta i recuperació.”* Això em ve a dir que la Creu Roja no només actua un cop ja ha passat el desastre, sinó que també intenta treballar tant abans com després. Així i tot, em queda clar que aquesta preparació no és igual en tots llocs i que depèn molt dels recursos que tingui cada zona.

També és interessant quan l'Alexandra diu que *“la capacitat de recuperació d'una comunitat depèn de molts factors, entre ells, la situació de base prèvia al desastre i els recursos disponibles.”* Per tant, no totes les comunitats es recuperen igual, n'hi ha algunes que se'n poden en sortir millor perquè estan més preparades, en canvi d'altres pateixen molt més, sobretot les més vulnerables.

Pel que fa al futur, l'Alexandra reconeix que *“el món està millor preparat dia rere dia (...) però el canvi climàtic i la manca de compromís de molts països fa que aquesta preparació sigui molt desigual, i que els més vulnerables continuïn patint-la de manera especialment greu.”* Aquesta idea connecta molt amb la meva hipòtesi, perquè em mostra que, tot i els avenços que hi ha hagut, encara no estem realment preparats de manera global.

Finalment, la Cristina és molt clara quan diu: *“No, però és que qualsevol desastre natural o situació de risc és completament diferent a l'anterior, i has de jugar amb l'imprevist.”*

Aquesta frase resumeix molt bé la situació: per més recursos que hi hagi, mai es pot estar preparat del tot perquè cada emergència és diferent i sempre hi ha sorpreses.

Conclusió parcial: Gràcies a aquesta entrevista, puc veure que la Creu Roja fa una feina essencial per a la societat i té uns protocols bastant complets, però la preparació global continua sent insuficient i desigual. En resum, tot i que hi ha avenços i molta feina feta, encara no es pot dir que la societat està totalment preparada per afrontar els riscos globals amb seguretat.

6. Conclusions

Un cop finalitzat tot el procés de recerca d'aquest treball definitivament puc confirmar que m'ha permès entendre molt millor què són els riscos globals, de quina manera afecten la societat i sobretot fins a quin punt estem realment preparats per enfrontar-nos-hi. La hipòtesi de partida inicial d'aquest treball preguntava si la societat pot ser que no estigui preparada per afrontar un perill global i un cop acabada la investigació, puc dir que aquesta teoria es confirma parcialment, ja que generalment hi falta preparació. Però tot i així, he pogut comprovar que existeixen iniciatives tant individuals com col·lectives que ajuden a reduir aquesta vulnerabilitat.

En primer lloc, la part teòrica m'ha servit per establir un marc general i entendre la gran varietat de riscos globals que ens poden afectar. Després d'analitzar els riscos naturals, tecnològics, polítics, ambientals i econòmics m'he adonat que es tracta de fenòmens molt complexos, interconnectats entre ells i amb conseqüències que van molt més enllà de l'àmbit local. A més, m'ha quedat clar que aquests riscos no només tenen un impacte econòmic i ambiental, sinó que sobretot posen a prova la cohesió social i la capacitat de reacció de les comunitats.

En segon lloc, m'he centrat en la resposta i gestió de la societat civil, que ha estat clau per acabar de donar sentit del tot a la meva recerca. Tot i que la gestió institucional i els protocols oficials són importants, jo he volgut veure de prop què passa a peu de carrer i com responen les persones i les ONG. He realitzat entrevistes que m'han permès descobrir que les entitats socials tenen un paper fonamental, ja que actuen amb rapidesa, cobreixen les necessitats bàsiques i aporten una dimensió humana que sovint les institucions no poden oferir. Aquesta informació de primera mà ha estat molt valuosa, ja que m'ha permès contrastar la teoria amb l'experiència directa d'organitzacions que treballen en situacions de crisi.

En tercer lloc, l'enquesta sobre l'apagada elèctrica dins de la part pràctica ha estat molt reveladora. Els resultats mostren que la majoria de la població no disposa d'un pla concret davant d'aquestes situacions i que, quan es produeixen, la reacció és més aviat improvisada. Tot i això, també s'ha pogut observar que hi ha consciència del problema i que la gent considera necessari millorar la preparació. Aquesta contrarietat entre l'escassetat de mesures concretes i la percepció de vulnerabilitat confirma la meua hipòtesi i alhora obre la porta a propostes de millora.

A més, considero de gran utilitat i han estat molt variades les fonts utilitzades en tota l'anàlisi d'aquest treball. Els informes internacionals sobre els riscos globals m'han ajudat a comprendre el marc teòric i a donar solidesa al treball, mentre que les entrevistes i les enquestes m'han aportat un punt de vista proper i aplicat. Aquesta combinació entre informació acadèmica i experiència pràctica ha estat un dels punts més forts de la recerca.

No obstant això, cal reconèixer les limitacions que me n'he anat trobant durant tot el procés d'investigació. Primerament, l'enquesta s'ha realitzat només a una població concreta i amb un nombre reduït en comparació amb el total de la població mundial, de manera que els resultats no es poden generalitzar a tota la societat. Segon, les entrevistes s'han fet només a dues ONG tot i que hi ha moltes altres entitats que també haurien pogut aportar experiències valuoses. Però, malgrat que aquestes limitacions crec que les dades obtingudes són prou representatives per donar resposta als objectius del treball.

D'altra banda, no puc deixar de citar un altre aspecte important que és la reflexió sobre els dubtes que encara queden oberts. Per exemple, fins a quin punt les institucions públiques poden coordinar-se millor amb la societat civil?, i una bona mostra d'això, quines polítiques concretes caldria implementar per millorar la preparació ciutadana? I sobretot, com es pot fomentar una educació preventiva que arribi a tothom i no només a aquells que ja estan sensibilitzats amb el tema?

De cara al futur, penso que seria interessant continuar aquesta recerca ampliant l'abast de les enquestes i entrevistant altres col·lectius, com ara responsables municipals o persones que hagin viscut de prop catàstrofes més greus. També seria útil dissenyar campanyes de sensibilització i valorar-ne l'efecte real en la població. D'aquesta manera es podria passar de la diagnosi a la proposta de solucions concretes.

Finalment, vull destacar que aquest treball no només m'ha servit per respondre a la meva hipòtesi sinó també per prendre consciència personal de la importància d'estar preparats davant d'un risc global. Crec que tots tenim una responsabilitat individual i col·lectiva en aquest àmbit i que cal avançar cap a una societat més resilient i solidària.

En aquest punt també voldria reiterar els meus agraïments a totes les persones que han respost l'enquesta i han compartit la seva experiència, a les ONG entrevistades per la seva disponibilitat i interès, a la meva tutora pel seu suport constant i a la meva família pel seu ànim en els moments més difícils. Gràcies a tots ells aquest treball ha estat possible i he pogut arribar fins al final amb la satisfacció d'haver après molt més del que m'esperava.

7. Bibliografía

CARRILLO HIDALGO, N.; GÓMEZ, E. “Desastres naturales y su influencia en el medio ambiente”. [article en línea] Revista del Instituto de investigación de la Facultad de minas, metalurgia y ciencias geográficas. Dialnet. Lima, 2001. [Data de consulta: 8 de febrer 2025].
<<https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=8136053>>

CASTAÑEDA ECHEVARRÍA, A.; MEJÍA NOGALES, R.; LORÍA CASTELLANOS, J. Incidentes químicos, biológicos, radiológicos o nucleares. [article en línea]. Revista de la Sociedad Mexicana de Toxicología. Imbiomed. México, 2025 [Data de consulta: 23 de març 2025].
<<https://www.imbiomed.com.mx/articulo.php?id=119213>>

CONDORI C.C., W.; VARGAS VELÁSQUEZ, C. A.; GÓMEZ, N. A.; RAMOS QUISPE, N.; MAMANI ALIGA, L. M.; CONDE MAYTA CHAMBILLA, P. C.; VISCARRA GONZALES, Z. J.; CARCAGUSTO JARA, S. M. Trabajo grupal: Desastres naturales. [presentació en línea]. *SlideShare*. [Data de consulta: 4 de maig 2025].
<<https://es.slideshare.net/slideshow/trabajo-grupal-desastres-naturalespptx/253733295>>

DEOSSA, J. “La importancia de la preparación gubernamental ante desastres naturales: más allá de los colores políticos”. [article en línea]. *El Diario de Madrid*. Madrid, 2024 [Data de consulta: 3 de setembre 2025].
<<https://www.eldiariodemadrid.es/articulo/opinion/importancia-preparacion-gubernamental-desastres-naturales/20241104143540082262.html>>

ESPINOSA BORDÓN, O. Los desastres naturales y la sociedad. [article en línea]. *Revista Médica Electrónica*. Infomed. Matanzas, 2008 [Data de consulta: 17 de febrer 2025].
<<https://revmedicaelectronica.sld.cu/index.php/rme/article/view/529>>

OSTROFE, N. Riesgo político: definición, tendencias actuales, seguros y reclamos. [article en línea]. *J.S. Held*. Jericho, 2020 [Data de consulta: 19 de març 2025].

<<https://es.jsheld.com/perspectivas/art%C3%ADculos-4uwy/riesgo-pol%C3%A0tico-definici%C3%B3n-tendencias-actuales-seguros-y-reclamos>>

PASTRANA HUGUET, J.; POTENCIANO DE LAS HERAS, Á.; GAVARI STARKIE, E. Gestión del riesgo de desastres y protección civil en España: Aportes para el desarrollo de una cultura preventiva. [article en línea]. *Revista de Estudios Latinoamericanos sobre Reducción del Riesgo de Desastres REDER*. Madrid, 2019 [Data de consulta: 2 d'agost 2025].

<https://www.researchgate.net/publication/335150226_Gestion_del_riesgo_de_desastres_y_proteccion_civil_en_Espana_Aportes_para_el_desarrollo_de_una_cultura_preventiva>

PEÑA, C. Consecuencias de los desastres tecnológicos. [presentació en línea]. *Prezi*. [Data de consulta: 11 de març 2025].

<https://prezi.com/r1wld_7ojone/consecuencias-desastres-tecnologicos/>

VELASCO, L. E. “David Alexander, experto en catástrofes: 'En la dana, la respuesta administrativa fue débil o estuvo ausente'”. [article en línea]. *El País*. Madrid, 31 de desembre de 2024 [Data de consulta: 1 de setembre 2025].

<<https://elpais.com/espana/2024-12-31/david-alexander-experto-en-catastrofes-en-la-dana-la-respuesta-administrativa-fue-debil-o-estuvo-ausente.html>>

8. Webgrafia

AYUDA EN ACCIÓN (20 de febrer de 2023).

Què és una ONG i com funciona.

[Data de consulta: 26 d'agost 2025]. Disponible a:

<https://ayudaenaccion.org/blog/solidaridad/que-es-una-ong/>

CAJAVIVA (28 de gener de 2025).

Què són i tipus de riscos financers. També com identificar-los i gestionar-los.

[Data de consulta: 9 de juny 2025]. Disponible a:

<https://www.cajaviva.es/educacion-financiera/que-riesgos-financieros-como-identificarlos>

CEPAL (20 d'abril de 2017).

Conseqüències dels desastres naturals.

[Data de consulta: 7 de febrer 2025]. Disponible a:

<https://www.cepal.org/es/enfoques/la-consecuencia-poco-natural-desastres-naturales>

COFACE (4 d'abril de 2024).

Que és el risc polític i l'impacte que té.

[Data de consulta: 25 de març 2025]. Disponible a:

<https://www.coface.es/noticias-economia-insights/que-es-el-riesgo-politico-y-que-impacto-tiene-en-el-credito-comercial>

COMISSIÓ EUROPEA (2025).

Resposta davant catàstrofes naturals.

[Data de consulta: 17 d'agost 2025]. Disponible a:

https://spain.representation.ec.europa.eu/estrategias-y-prioridades/respuesta-a-nte-catastrofes-naturales_es

DEFINICIÓN.DE (11 de març de 2014).

Que és un risc social i els tipus que hi ha.

[Data de consulta: 2 d'abril 2025]. Disponible a:

<https://definicion.de/riesgo-social/>

DEPARTAMENT D'INTERIOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (11 d'octubre de 2023).

Com atendre persones afectades per emergències greus.

[Data de consulta: 21 de juliol 2025]. Disponible a:

https://interior.gencat.cat/ca/arees_dactuacio/proteccio_civil/plans-proteccio-civil/altres-procediments-gestio/protocol-emergencies-greus-apcat/

DIARIO DEL EXPORTADOR (s.d.).

Els 5 principals riscos polítics.

[Data de consulta: 20 de març 2025]. Disponible a:

https://www.diariodelexportador.com/2014/11/los-5-principales-riesgos-politicos-en_17.html#google_vignette

EGC CONSULTING (5 d'octubre de 2024).

Tipus de riscos geològics. Estratègies per mitigar-los.

[Data de consulta: 4 de febrer 2025]. Disponible a:

<https://egcconsulting.net/riesgos-geologicos-impacto-causas-y-estrategias-de-mitigacion/>

EIRD – ESCUELA INTERAMERICANA DE DESASTRES (s.d.).

Definicions de desastre i la importància de preparació.

[Data de consulta: 27 de gener 2025]. Disponible a:

<https://www.eird.org/fulltext/ABCDesastres/teoria/desastres.htm>

FEDERACIÓN INTERNACIONAL DE LA CRUZ ROJA Y DE LA MEDIA LUNA ROJA (IFRC) (s.d.).

Riscos tecnològics i biològics. Preparació i resposta davant d'aquests riscos.

[Data de consulta: 16 de març 2025]. Disponible a:

<https://www.ifrc.org/es/riesgos-tecnol%C3%B3gicos-y-biol%C3%B3gicos>

FEDERACIÓN INTERNACIONAL DE SOCIEDADES DE LA CRUZ ROJA Y DE LA MEDIA LUNA ROJA (2025).

Què és un desastre. Preparació i prevenció.

[Data de consulta: 3 de març 2025]. Disponible a:

<https://www.ifrc.org/es/nuestro-trabajo/desastres-clima-y-crisis/que-es-desastre>

GLOBAL CHALLENGES FOUNDATION (s.d.).

Que són els riscos globals.

[Data de consulta: 19 de gener 2025]. Disponible a:

<https://globalchallenges.org/global-risks/>

GOVERN DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (19 de gener de 2023).

Catalunya participa en un projecte europeu de 25 MEUR per millorar la resposta a les emergències provocades pel canvi climàtic.

[Data de consulta: 9 de juliol 2025]. Disponible a:

<https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/474462/catalunya-participa-projecte-europeu-25meur-millorar-resposta-emergencies-provocades-pel-canvi-climatic>

GOVERN DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (26 de febrer de 2025).

Col·laboració de les administracions per utilitzar tecnologies satel·litàries en la gestió de desastres.

[Data de consulta: 18 de juliol 2025]. Disponible a:

<https://govern.cat/gov/notes-premsa/684642/administracio-sector-privat-collabor-en-posar-valor-avantatges-integrar-tecnologies-satellitaries-gestio-emergencies>

GOVERN DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (13 de maig de 2025).

Noves mesures per reforçar la preparació i gestió d'emergències a Catalunya.

[Data de consulta: 23 de juliol 2025]. Disponible a:

<https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/707063/el-govern-impulsa-noves-mesures-per-reforcar-la-preparacio-i-la-gestio-de-les-emergencies-greus-a-catalunya>

IFRC (2025).

Preparació per a desastres.

[Data de consulta: 16 de juny 2025]. Disponible a:

<https://www.ifrc.org/es/nuestro-trabajo/desastres-clima-y-crisis/preparacion-para-desastres>

JAPT (s.d.).

Que són els riscos naturals i com prevenir-los.

[Data de consulta: 6 de febrer 2025]. Disponible a:

<https://japt.es/riesgos/riesgos1.htm>

META CONTRATAS (27 d'abril de 2023).

Que és un desastre ambiental i com prevenir-los.

[Data de consulta: 12 de maig 2025]. Disponible a:

<https://www.metacontratas.com/que-es-un-desastre-ambiental/>

ORGANIZACIÓN PANAMERICANA DE LA SALUD (OPS) (1997).

Característiques i estratègies dels desastres tecnològics.

[Data de consulta: 3 de març 2025]. Disponible a:

<http://cidbimena.bvs.hn/docum/ops/publicaciones/cne05/cne05.2.htm>

RESPONSABILIDAD SOCIAL: QUÉ ES, DEFINICIÓN, CONCEPTO Y TIPOS

(16 d'octubre de 2024).

Desastres naturals: que són, definicions, tipus, característiques i prevenció.

[Data de consulta: 18 de febrer 2025]. Disponible a:

<https://responsabilidadsocial.net/desastres-naturales-que-son-definicion-tipos-caracteristicas-y-prevencion/>

SOLUNION (5 de setembre de 2024).

Com el risc polític afecta a les empreses i les conseqüències.

[Data de consulta: 29 de març 2025]. Disponible a:

<https://www.solunion.es/blog/el-riesgo-politico-afecta-a-empresas/>

UNIR – UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA (18 d'abril de 2024).

Riscos ambientals que son i la seva avaluació.

[Data de consulta: 21 de maig 2025]. Disponible a:

<https://www.unir.net/revista/ingenieria/riesgos-ambientales/>

UNIR – UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA (04 de setembre de 2025).

Que és el activisme social.

[Data de consulta: 20 d'agost 2025]. Disponible a:

<https://www.unir.net/revista/ciencias-sociales/activismo/>

UNIR (s.d.).

Que són els riscos financers i quins tipus hi ha.

[Data de consulta: 10 de juny 2025]. Disponible a:

<https://www.unir.net/revista/empresa/riesgos-financieros-economicos/>

UNIVERSIDAD EUROPEA (16 d'agost de 2024).

Els riscos ambientals: que són, tipus i com gestionar-los.

[Data de consulta: 20 de maig 2025]. Disponible a:

<https://universidadeuropea.com/blog/riesgos-ambientales/#tipos-de-riesgos-ambientales>

WIKIPEDIA (s.d.).

Definició de Desastre Natural, els tipus i factors.

[Data de consulta: 3 de febrer 2025]. Disponible a:

https://en.wikipedia.org/wiki/Natural_disaster

ZURICH INSURANCE GROUP (15 de gener de 2025).

Informe de "Global Risks Report 2025" del World Economic Forum.

[Data de consulta: 16 de febrer 2025]. Disponible a:

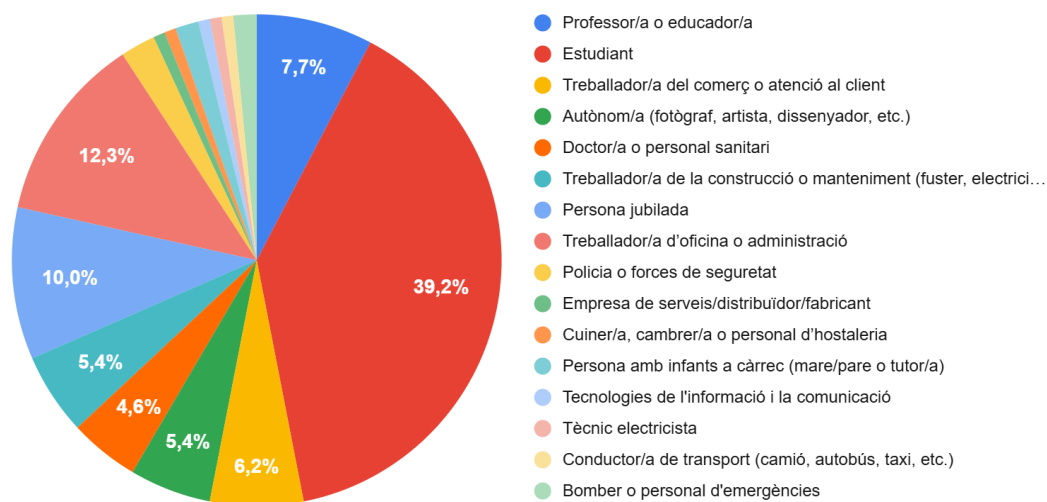
<https://www.zurich.com/knowledge/topics/global-risks/the-global-risks-report-2025>

9. Annexos

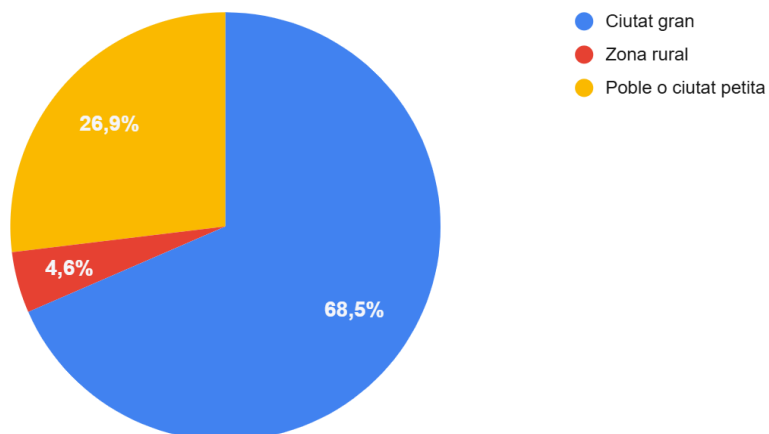
Annex 1

Respostes gràfiques de l'enquesta

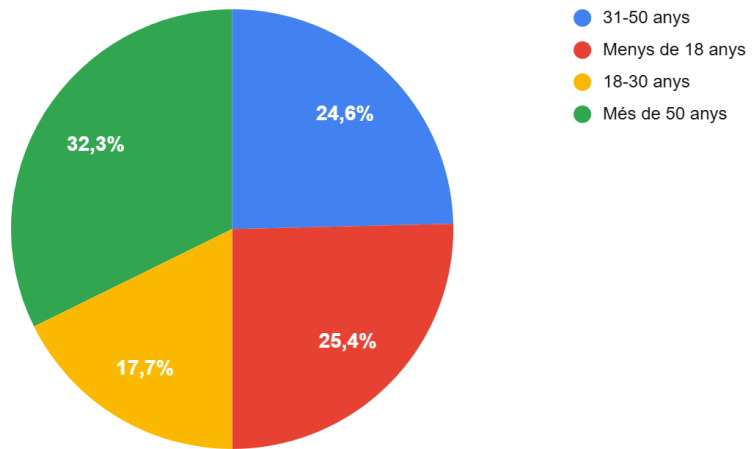
1. Quin és el teu perfil?

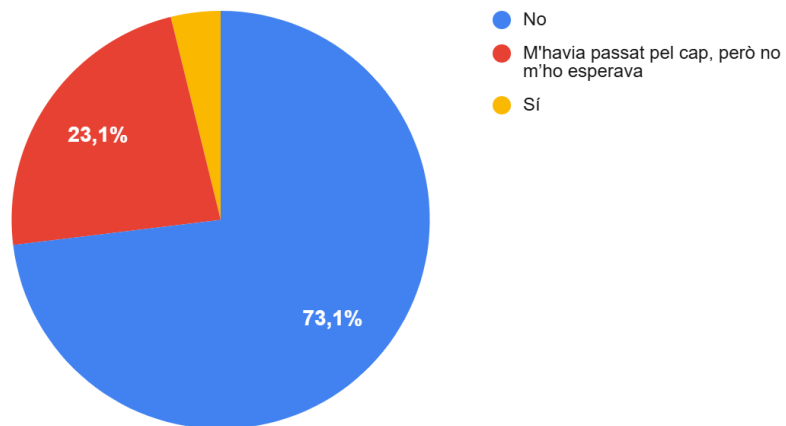
2. On vius?

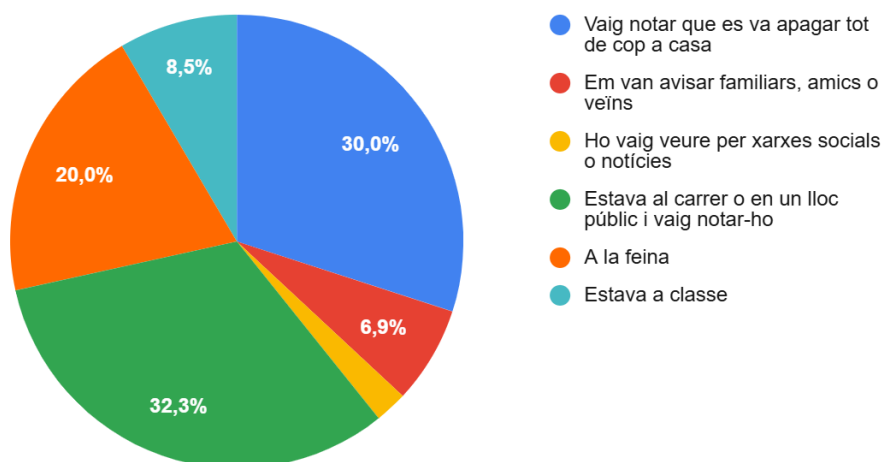
3. Quina edat tens?

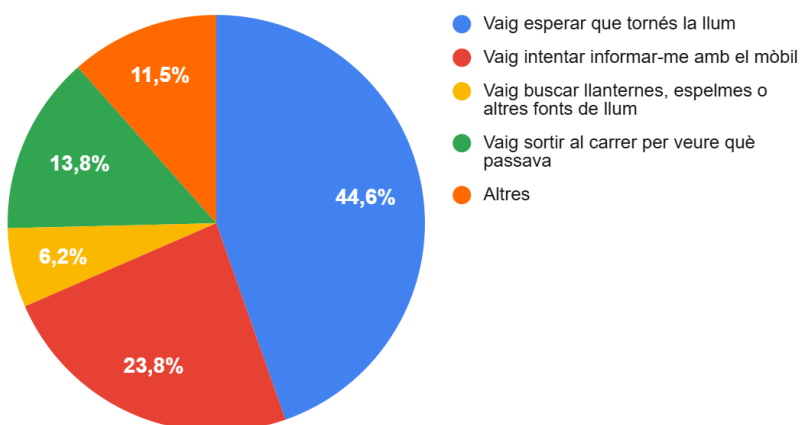
4. T'esperaves una situació així?

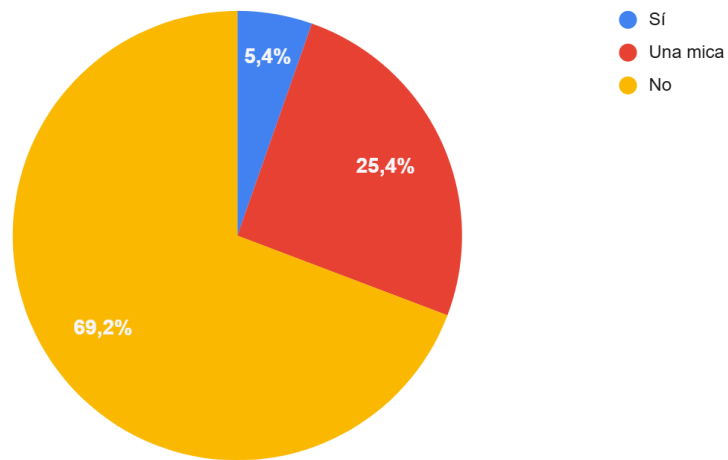
5. Com et vas assabentar de l'apagada?

6. Quina va ser la teva primera reacció en adonar-te de l'apagada?

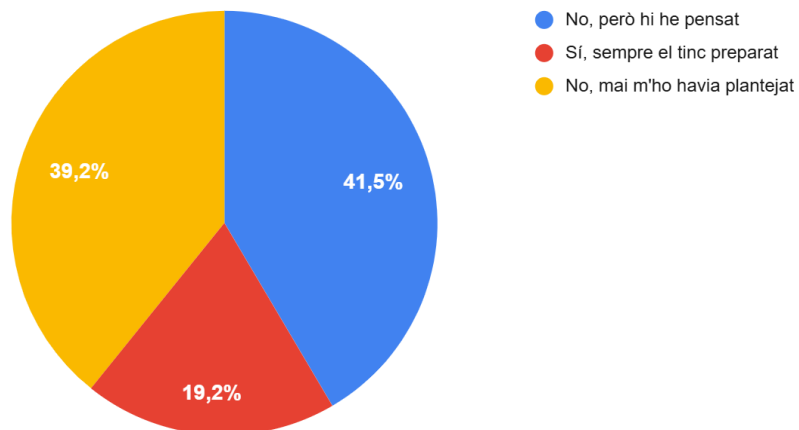
7. Et vas espantar?

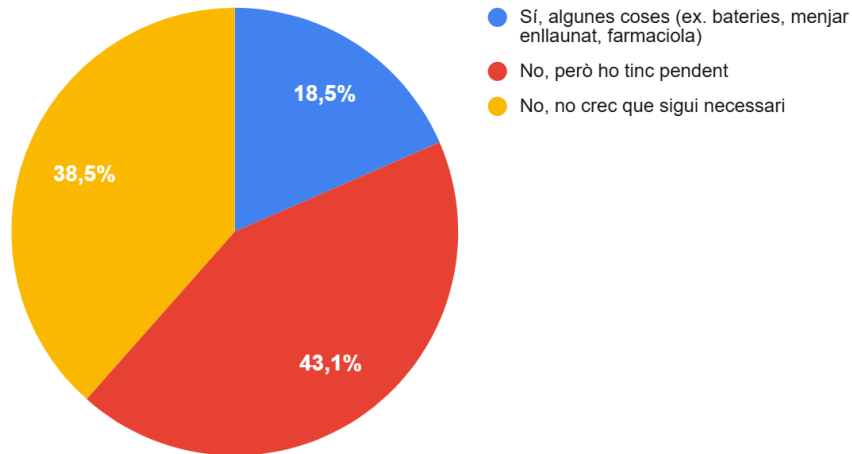
8. Et vas sentir preparat/da per afrontar-ho?

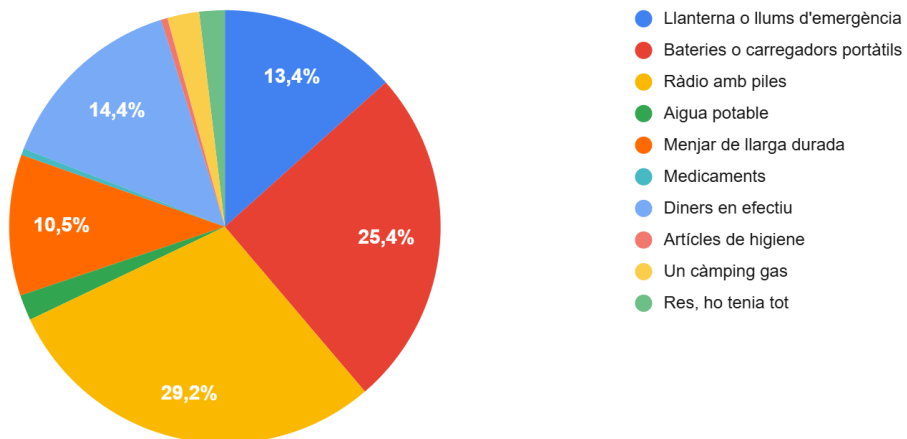
9. Tens algun "kit de supervivència" o algun material per emergències a casa?

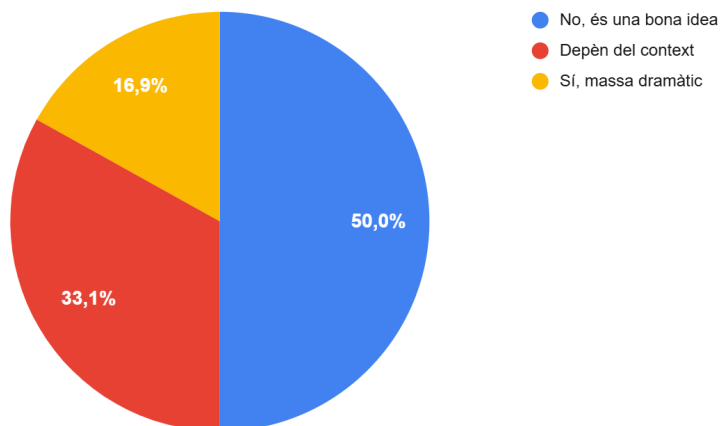
10. Després d'aquesta experiència, has comprat alguna cosa per estar més preparat/da?

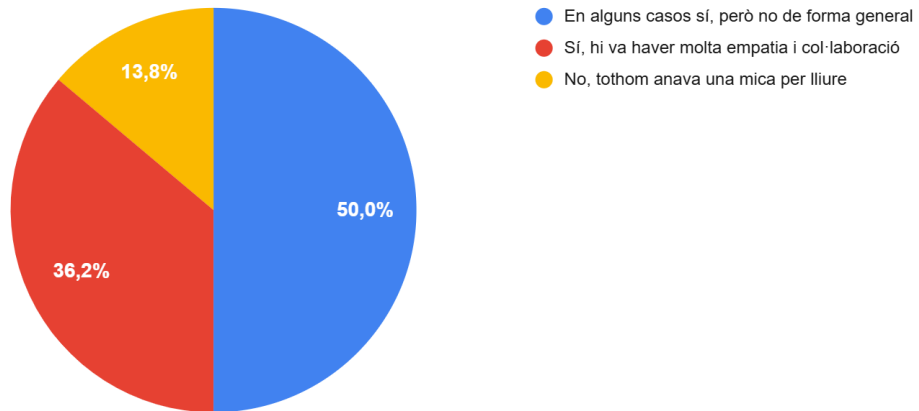
11. Què et va faltar a casa durant l'apagada? (pots marcar més d'una opció)

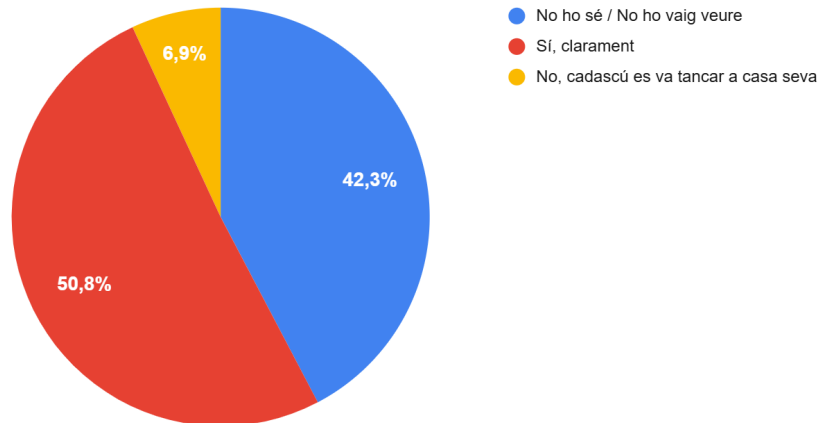
12. Creus que tenir un kit de supervivència és exagerat?

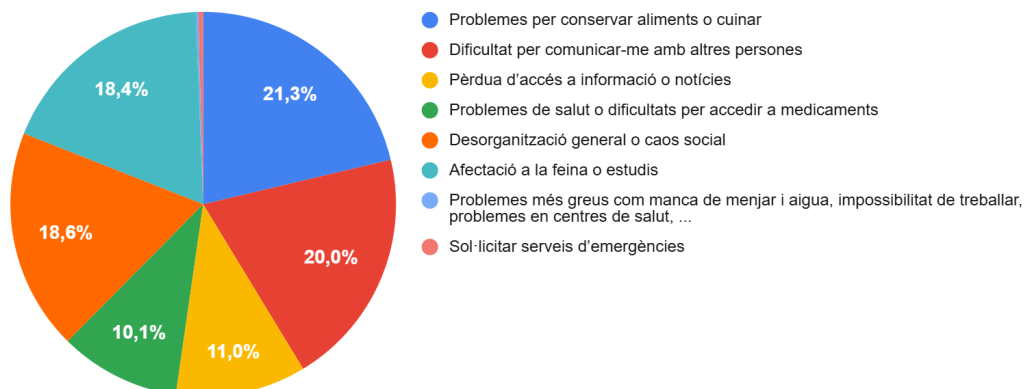
13. Vas tenir la sensació que, en aquell moment, les persones mostraven el millor dels éssers humans?

14. Vas veure que la gent s'ajudava entre ella durant l'apagada?

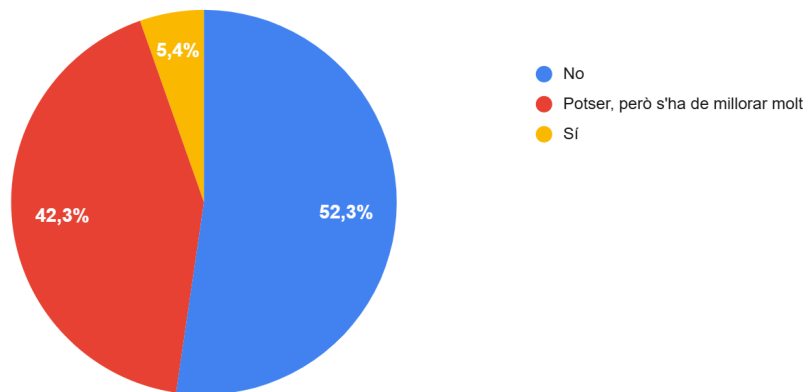
15. Quines conseqüències creus que podria haver tingut una apagada més llarga? (pots marcar més d'una opció)

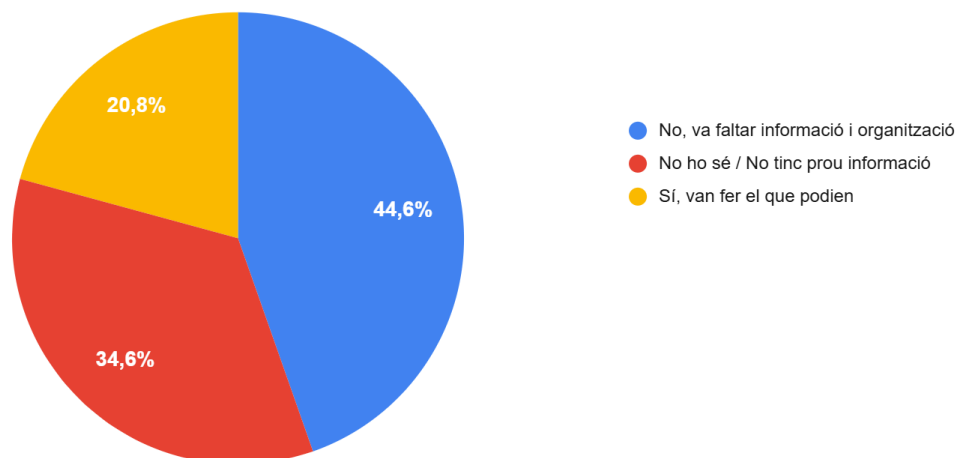
16. Vas aprendre alguna cosa d'aquesta experiència? (pots marcar més d'una opció)

17. Després d'aquesta experiència, creus que la nostra societat està preparada per futurs riscos globals com pandèmies, catàstrofes naturals o apagades massives?

18. Creus que les autoritats van reaccionar adequadament a l'apagada?

19. Tens algun comentari o experiència personal sobre com vas viure l'apagada que vulguis compartir? (resposta oberta)

- No em va preocupar gaire, però potser sí hagués durat considerablement més sí que hauria sigut un problema.
- Penso que fan el que volen amb nosaltres i ens expliquen el que volen.
- Hi ha massa “fake news”, hi ha gent que aprofita aquests moments per inventar-se coses i divulgar informació falsa. La gent s’altera i aprofita aquesta situació per posar de culpable al polític que no li agrada i per posar por a la gent.
- S’ha de mantenir la calma.
- En durar poc va servir per adonar-nos del que realment és important, sense passar per una situació greu.
- Tot això està manipulats i ens enganyen a cada moment.
- Vaig dormir tota la tarda fins que va tornar la llum.
- També em va ensenyar i recordar com és divertir-se sense necessitat de wifi.
- Crec que hem de confiar en les persones que en aquests moments han d’actuar i una mica de paciència.
- No s’ha donat cap explicació clara.
- Vols estar ben a prop dels que estimes.
- A l’atenció primària (CAP) no hi ha generadors elèctrics, únicament a l’hospital, la qual cosa ens va dificultar moltíssim poder fer la feina amb normalitat. Vam tenir una parada cardiorespiratòria i el carro de medicació no tenia prou bateria portàtil, vam fer el que vam poder i vam veure que depeníem molt de l’electricitat.
- Que em pensava que era per causes geopolítiques, i això em preocupava.
- Sí, tot i que ho vaig notar i en vaig estar content, penso que els humans hauríem d’interactuar més en persona i no fer-ho només

en situacions de crisi general. La societat actual és totalment dependent de les pantalles i, a causa d'això, de vegades ens oblidem de la importància de les relacions socials FÍSiques entre les persones.

- Molt avorrits a casa Sense ràdio, sense tele!!!
- La nit de l'apagada vaig gaudir més amb la família que un dia normal.
- Jo personalment em vaig sentir com si tornés a ser petita quan no depenia de la tecnologia.
- Sort que aquell dia no em venia de gust anar a la universitat, sinó 100% m'hauria pillat a dins un ferrocarril tornant cap a casa.

Annex 2.

Entrevista a Rafael Jariod Franco de CC ONG Ayuda al Desarrollo

<https://ccong.es/>

<https://voluntariadointernacional.eu/>

Introducció:

Jo soc en Rafael Jariod Franco, tinc 72 anys i porto tota la vida dins del món de l'activisme, la solidaritat i la cooperació. Sóc el president de *CC ONG Ayuda al Desarrollo*, una entitat que vam fundar el 5 de novembre de l'any 2000. També soc president de la Federació de Petites i Mitjanes ONGs de Catalunya, que actualment hi ha una setantena d'organitzacions actives repartides per tot el territori: Lleida, Tarragona, Barcelona...

1. Com vas començar a treballar en l'àmbit humanitari i què et va motivar a fer-ho?

Jo vaig començar en el món de l'activisme quan tenia 18 anys. Era secretari d'una agrupació socialista relacionada amb la cultura, l'esport i l'escalada. Des de llavors, mai he deixat de formar part d'associacions. Quan tenia 30 anys, vaig començar a participar en un grup ecologista que es deia ADEMA. Ens dedicàvem al medi ambient i l'ajuda humanitària. Vam començar a fer projectes de cooperació internacional, el primer va ser a Nicaragua, on vam portar aigua potable a un poble. Després, l'any 1995, vam fer una escola al Nepal. A partir d'allà tot va anar passant.

2. Com ha evolucionat la vostra ONG des dels inicis fins ara?

Vam fundar CC ONG Ayuda al Desarrollo el 5 de novembre de l'any 2000. Tot va començar sent un regal pels 25 anys de casats que fèiem amb la meua dona, la Carmen. Volíem fer una donació a una ONG, però vam veure un reportatge sobre una escola a Mali que s'havia enfonsat. Ens va impactar molt,

perquè nosaltres ja havíem ajudat a construir una escola abans. Així va ser com va néixer l'ONG. Vam anar a Mali, i allà ens vam adonar que abans de construir una escola, calia garantir aigua i menjar. Això ens va fer créixer molt. Avui en dia hem participat en més de 480 projectes arreu del món, en diversos àmbits com la salut, l'educació, l'agricultura, les infraestructures, les emergències, la cultura... i també treballem a Catalunya i Espanya amb pisos d'acollida.

3. Quin ha estat el desastre natural més dur on has treballat, o que t'hagi impactat més?

El terratrèmol d'Haití ha estat el més dur el qual hem treballat. Van morir 200.000 persones. L'orfenat amb el qual treballàvem va quedar destruït. Érem una ONG petita, però nosaltres volíem participar, vam demanar ajuda a altres ONG i es van negar així que nosaltres sols vam aconseguir recollir 19.000 euros per poder-lo reconstruir, en aquell moment tots es morien d'enveja. Va ser molt dur, però també molt emocionant. A vegades, amb poc pots fer molt. La solidaritat entre ONG és complicada, hi ha moltes enveges, però, tot i això, intentem ajudar-nos.

4. Quan arribeu a una zona afectada, quines són les primeres accions que feu com a ONG?

Primer contactem amb la nostra gent al país i identifiquem les necessitats. Un cop tenim l'objectiu clar, ens posem a treballar. De vegades arribem i està tot destruït. Ens posem el "mono blanc" i comencem a netejar, com va passar en un hospital al Senegal on vam salvar gent. Sempre cal actuar de pressa i amb dignitat.

5. Com us prepareu per actuar en situacions tan extremes? Seguiu algun pla o protocol concret?

Quan hi ha una emergència, tenim 6.000 socis. El primer que fem és organitzar voluntaris i recaptar diners. I tots els diners que recollim els destinem a l'ajuda. Quan hi ha una desgràcia les primeres setmanes són fonamentals, per això s'ha d'actuar ràpid, però al cap de 2 setmanes ja ningú en parla. Sempre hi ha un nou desastre que tapa l'anterior.

6. Hi ha situacions en què has sentit que no podíeu ajudar a tothom? Com ho vas gestionar?

Ajudar a tothom és impossible. Ni els països poden, ni les ONG poden. Ajudem a qui podem, sovint amb l'ajuda de la mateixa gent local. Els que estan allà també fan molt per sortir-se'n. A vegades, l'ajuda arriba abans als rics que els pobres, perquè són els que es poden moure. El patiment que hi ha és molt gran, però no pots deixar que t'afecti. No et pot influir, perquè sinó et deixaria inútil. Tu has de plorar i continuar perquè mai podem abandonar. Si t'enfoneses l'endemà t'has d'aixecar, perquè tothom és necessari i hem de continuar fins al final.

7. Com decidiu a quines zones arribar primer? I com actueu si no hi ha comunicacions ni infraestructures?

Decidim en funció de la gravetat i la nostra capacitat d'actuar. Primer va el més urgent: aigua, menjar, refugi. Col·laborem amb qui podem, o ho fem sols, sempre prioritzem el més bàsic.

8. Quin impacte tenen les catàstrofes sobre les comunitats? Es recuperen totes igual?

Depèn molt. Països com el Japó o Islàndia, que tenen recursos, es recuperen molt més ràpid. En canvi, Haití encara no s'ha recuperat del terratrèmol. La pobresa fa que les seqüeles durin anys. El trauma psicològic també és diferent. Hi ha llocs on la gent ja està acostumada a patir.

9. Com us coordineu amb altres organitzacions o governs en aquests casos?

Sempre intentem col·laborar, però no és fàcil. Hi ha molt egoisme i enveja entre ONG, moltes vegades ni ens saludem. Ningú vol saber res de ningú, no ens dirigim la paraula, perquè et veuen com una persona que li prendrà els diners. Hi ha grans organitzacions que prohibeixen que els treballadors parlin amb els altres. Jo, com a president, intento ser generós i treballar amb tothom, però costa molt. Si col·laboréssim més, podríem fer molt més.

10. Hi ha zones on és més difícil treballar per motius polítics o logístics?

En casos de catàstrofe, mai hem tingut problemes greus per actuar. Però sí que hi ha llocs amb conflictes polítics, o falta de permisos, on tot es complica molt.

11. Creus que el món està prou preparat per afrontar desastres naturals en el futur?

No. El món viu al dia, no hi ha prou inversió per prevenir desastres. No estem preparats per la sequera, ni pels terratrèmols. Només alguns països tenen protocols i recursos, però la majoria no. Quan arriba el desastre, ja és massa tard. Generalment, el món no està preparat per les emergències, quan arriben, arriben i en tindrem i ho haurem de superar.

12. Hi ha alguna història que t'hagi marcat especialment? I què t'anima a seguir en aquesta feina?

Moltes. Per exemple, a Mali, vam ajudar una família amb 10 fills. Un d'ells, en Jan, amb síndrome de Down, era molt estimulat i es va tornar molt intel·ligent. Va arribar a ser pastor. Però un dia van venir els islamistes i el van assassinar només per ser cristià. Vam intentar denunciar-ho aquí, però ningú ens va escoltar. Són històries dures, però jo segueixo perquè és una responsabilitat, no una feina. Fa poc vam portar una nena cega a operar a Catalunya, i ha recuperat la vista. Això val més que mil paraules.

13. Quins consells donaries a joves que volen treballar en aquest àmbit?

No puc donar cap consell. És un camí molt difícil i vocacional. Pots fracassar fàcilment, et mous en cultures que no són la teva. Has de fer la feina sense colonitzar, sense aprofitar-te, vivint com ells, sent just. És complicat, però val la pena.

14. Has vist algun exemple inspirador de comunitats molt ben preparades?

No. Impera la por, l'egoisme, l'enveja i l'avarícia. El món és com és. I canviar-ho no és gens fàcil.

15. Des de la vostra experiència, diríeu que la societat està preparada per afrontar desastres naturals o situacions de risc global? Per què?

No, la societat no està prou preparada per afrontar desastres naturals ni riscos globals. Només reaccionem quan ja ha passat la tragèdia. Falta prevenció, educació i solidaritat real. La majoria de països no tenen plans ni recursos, i la gent oblida molt ràpid. Caldria actuar abans, no després.

Annex 3.

Entrevista a Alexandra Gabarró Cistaré i Cristina Rodriguez de la Creu Roja desde Barcelona

<https://www2.cruzroja.es/web/creu-roja>

1. Com vas començar a treballar en l'àmbit humanitari i què et va motivar a fer-ho?

Cristina: Vaig començar a ser voluntària a la Creu amb setze anys. Suposo que de veure'ls pel carrer, en fi els veia venent loteria al carrer quan eren militars i tot això. Em va fer gràcia, i li vaig dir al meu pare que em portes a una assemblea a Castelldefels i vaig començar de marítim i després anava a la universitat l'any 92. Des de llavors faig una part de voluntariat i un altre de tècnica de socors al Baix Llobregat.

2. Com ha evolucionat la vostra ONG des dels inicis fins ara?

Alexandra: En els seus inicis, la Creu Roja va estar centrada en l'atenció humanitària de les víctimes de conflictes armats, sempre sota els principis essencials d'Humanitat, Imparcialitat, Neutralitat i Independència. Més endavant, es va estendre la seva actuació cap a l'alleujament de qualsevol mena de patiment humà, fos quin fos el seu origen. Avui en dia, la Creu Roja és la xarxa humanitària més gran del món i es troba present en gairebé tots els indrets del globus, gràcies en gran part, a totes les persones voluntàries que en formen part.

3. Quin ha estat el desastre natural més dur on has treballat, o que t'hagi impactat més?

Cristina: El de la DANA, de València.

4. Quan arribeu a una zona afectada, quines són les primeres accions que feu com a ONG?

Cristina: Depèn dels recursos que em mani qui estigui al càrrec, depenent del tipus d'emergència que hi hagi i normalment qui porta tot el comandament, és l'alcaldia i bombers normalment. Si és qüestió medica doncs SEM. Depenent dels recursos i del que et demanen. La gestió la porten uns o uns altres. La nostra part principal és logística, porta el que ens demanin. Tot això es depèn del tipus d'emergència el requisit que et faci qui estigui al càrrec.

5. Com us prepareu per actuar en situacions tan extremes? Seguiu algun pla o protocol concret?

Alexandra: En el cicle de gestió dels desastres, treballem en les seves 5 etapes: prevenció, mitigació, preparació, resposta i recuperació.

Pots trobar informació molt detallada en el següent enllaç: [Disaster and crisis preparedness | IFRC](#)

6. Hi ha situacions en què has sentit que no podíeu ajudar a tothom? Com ho vas gestionar?

Cristina: Mai pots ajudar a tothom. "Quién salva una vida, salva el mundo." Si vas amb aquesta mentalitat doncs no et sents frustrada. Darrere de cada voluntariat, després fem una intervenció social. Activem l'equip de psicòlegs i de forma anònima li fem un truc per saber com ha gestionat l'emergència. Això és el que fem, si cal. En principi la frustració de què no pots ajudar a tothom sempre existeix, però depèn de com ho gestionis tu.

7. Com decidiu a quines zones arribar primer? I com actueu si no hi ha comunicacions ni infraestructures?

Cristina: Primer intervé el territori. Tenim centres de comunicacions mòbils, que nosaltres situem en diferents punts, que podem estar segurs i que podem comunicar-nos i per mitjà de repetidors i satèl·lits ens comuniquem, mitjançant walkies,... Anem donant avisos si detectem coses. Nosaltres portem els nostres centres de comunicacions.

8. Quin impacte tenen les catàstrofes sobre les comunitats? Es recuperen totes igual?

Alexandra: La capacitat de recuperació d'una comunitat depèn de molts factors, entre ells, la situació de base prèvia al desastre, el treball de prevenció i mitigació que s'hagi fet abans, i els recursos disponibles. Per posar un exemple recent, el poble suís de Blatten va quedar sepultat la setmana passada per una allau. No hi va haver cap víctima mortal perquè els sistemes de prevenció estaven en marxa i tothom havia estat evacuat la setmana anterior. Els 300 habitants han estat ja reubicats en les zones properes i gaudeixen del suport de les comunitats i de l'estat. Això ho podem traslladar al Tibet on any rere any, les allaus provoquen nombroses víctimes.

Més info: [Recovery | IFRC](#)

9. Com us coordineu amb altres organitzacions o governs en aquests casos?

Alexandra: Els clústers són una eina essencial en la coordinació.

[Humanitarian coordination cluster approach:](#)

10. Hi ha zones on és més difícil treballar per motius polítics o logístics?

Alexandra: Sí, la manca d'accés per motius polítics és un dels principals obstacles que ens trobem a alguns dels conflictes actuals, com està succeint a Gaza, on les autoritats no permeten l'accés dels combois de material humanitari. Això aboca les comunitats a patir fam, malalties i patiment innecessari, ja que estem parlant de la societat civil, que no hauria de ser part del conflicte. Les dificultats logístiques si bé poden ser un problema, mai ho són tant com la manca de voluntat humana de cooperació.

11. Creus que el món està prou preparat per afrontar desastres naturals en el futur?

Alexandra: El món està millor preparat dia rere dia pel que fa a les eines disponibles de prevenció i mitigació, també en relació amb els professionals que tenen la preparació necessària per fer aquesta prevenció. Malgrat tot, el canvi climàtic i la manca de compromís de molts països fa que aquesta preparació sigui molt desigual, i que els més vulnerables continuïn patint-la de manera especialment greu.

Més info: [Disasters, climate and crises | IFRC](#)

12. Hi ha alguna història que t'hagi marcat especialment? I què t'anima a seguir en aquesta feina?

Cristina: És la feina de la meua vida. Vaig començar fa anys, per mi faig el que més m'agrada en aquest món. Ma ànima cada dia qualsevol persona que et doni les gràcies està més que pagat el que facis. Totes les històries marquen, cadascuna a la seva manera. Cada emergència és diferent de l'anterior, sempre hi ha un necessitat, algú vulnerable en aquell moment. Et pot marcar una situació determinada en un moment determinant, però en si és semblant.

13. Quins consells donaries a joves que volen treballar en aquest àmbit?

Cristina: Que els agradi i que no esperin res de ningú. Que t'agradi l'àmbit, que t'agradi ajudar la gent. No esperis una resposta, la gent és agraïda i amb això ter has de donar més que satisfet. No hi haurà una entitat que tu agraeix, l'agraïment t'arribarà de l'usuari en un moment vulnerable. Amb les gràcies d'una persona en un moment determinat, està més que pagat. Això sempre que t'agradi, perquè si no, no és gens fàcil.

14. Has vist algun exemple inspirador de comunitats molt ben preparades?

Cristina: Dubto, perquè no hi ha moltes ONG que facin de tot. Nosaltres ho toquem tot, perquè tenim una infraestructura molt gran mundialment. Creu Roja sempre ha tingut un lema que és, activem tot allò que la societat té descobert, en el moment que la societat cobreix amb unes altres empreses aquella part que nosaltres treballem, nosaltres ens retirem per treballar un altre que en aquell moment està buit.

15. Des de la vostra experiència, diríeu que la societat està preparada per afrontar desastres naturals o situacions de risc global? Per què?

Cristina: No, però és que qualsevol desastre natural o situació de risc és completament diferent de l'anterior, i has de jugar amb l'imprevist, no saps quan ni fins a quin punt. Tu pots tindre efectius i moltíssimes coses, però tot això s'ha d'activar i no saps fins a on. Preparats estem, bé no sé fins a quin punt depenen de l'emergència, i com no saps quan. Depenent de l'emergència.